

Exploration Of the Neighborhood Concept in Historical Neighborhoods in Iran based on the principles of New Urbanism

Athar kadivar^{(1)*}, Hossein Kalantari Khalilabad⁽²⁾, Hossein Hataminrjad⁽³⁾

1. Ph.D Candidate in Department of Urban Planning, Qazvin Branch, Islamic Azad University, Qazvin, Lecturer at Payame Noor University, Department of Urban Planning, Payame Noor University, Rasht, Guilan, Iran.

2. Professor, Jahad-e-Daneshgahi Research Institute of Culture and Arts, Tehran, Iran.

3. Professor, Geography and Urban Planning, Faculty of Geography, University of Tehran, Tehran, Iran.

ARTICLE INFO

Abstract

Received: 02/03/2024

Accepted: 20/04/2024

PP. 85-105

Keywords:

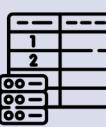
Exploration, Neighborhood, Traditional Neighborhood, New Urbanism.

Number of references: 61

Number of figures: 5

Number of tables: 5

Introduction: Protecting Iran's historical neighborhoods, despite the unique cultural and historical values they contain, has always been one of the biggest challenges in the field of urban planning and re-urbanization. Since a significant part of the city's history is manifested in the body of historical context, and in the contemporary era, due to structural, physical, social changes, etc., there have been social and physical changes within the context of historical neighborhoods and social relations that have been in the city for many years. It was formed in the past, weakened and destroyed, this issue has caused the critical situation in the present era to show itself as one of the serious challenges facing urban planners. This challenge raises the need to recreate the neighborhoods based on the new urbanism school and revive their historical identity.

The Purpose of the Research: The aim of the current research is to reproduce the concept of neighborhood in the historical neighborhoods of Iran based on the principles of new urbanism. The purpose of the research is fundamental, and in order to achieve the main concepts related to the reproduction of the neighborhood concept in the doctrine of new urbanism, it is necessary to examine its characteristics through rereading and analyzing existing studies.

Methodology: The research method of this research is qualitative and based on systematic review techniques, comparative study and documentary research method.

Findings and Discussion: In order to achieve the main goal, two sub-goals were proposed: the first goal was to extract the principles of urban planning used in the context of historical neighborhoods of Iran and the similarities and differences of the extracted principles with the principles of new urban planning. In this way, using a systematic and systematic review method, the rules of urban planning in the context of historical neighborhoods of Iran were defined based on the principles of the Isfahan doctrine in urban planning, and then in line with these principles, the concept of neighborhood in the historical contexts of Iran in the past and present based on Six variables were compared. The six variables are: concept, definition, position, geometrical structure, indicator element and shaping principles. From the systematic review of the principles of the Isfahan school in the historical neighborhoods of Iran with the principles of new urban development, a number of 10 indicators were extracted, which shows the commonalities and overlapping of these principles with each other, which covers the second objective of the research. These ten principles are: Continuity (linking the city center with neighborhood centers), centrality and neighborhood territory, connection between the network of intercity roads and the network of main crossings of neighborhoods, hierarchy of access, hierarchy of space, flexibility of physical structure, strong social structure of the neighborhoods, sustainability and architecture and urban design with quality and identity.

Conclusion: The results showed that the principles of New Urbanism have many similarities with the structure and principles of urban planning in the historical areas of Iran, and these similarities led to the extraction of the ten principles mentioned, which on the one hand evoke the principles of native and Iranian urban planning, and on the other hand, look to the future and will consider the needs of the contemporary period.

ARTICLE INFO	Abstract
 <p>Use your device to scan and read the article online</p>	<p>Therefore, the redesign of neighborhoods can be as follows; Neighborhoods should be dense, pedestrianized and have mixed use. It should also focus on a specific use and, if possible, the neighborhood design principles should be based on a specific use of the neighborhood. Most of people's daily activities should be considered within walking distance. The street network should be designed in such a way that residents are encouraged to walk and the number of trips is reduced to save energy. Every neighborhood should have a specific territory with a neighborhood center and people of different age, race and income level should live in residential buildings with suitable size and price. Installing public transportation stations should be considered instead of using cars. It can be said that by observing the above principles in the redesign of historical neighborhoods in Iran, it is possible to achieve a neighborhood that, by reviving its valuable cultural characteristics and heritage, preserves and revives its historical identity and, as a result, revives its Iranian-Islamic identity.</p> <p>Funding: There is no funding support.</p> <p>Authors' Contribution: Authors contributed equally to the conceptualization and writing of the article. All of the authors approved the content of the manuscript and agreed on all aspects of the work</p> <p>Conflict of Interest: Authors declared no conflict of interest.</p> <p>Acknowledgments: We are grateful to all the persons for scientific consulting in this paper.</p>

Highlight

- Extracting the common principles of the new urbanism school with the principles of Iranian urbanism: continuity (linking the city center and neighborhood centers), centrality and territory of the neighborhood, connecting the network of intercity roads with the network of the main crossings of the neighborhoods, access hierarchy, spatial hierarchy, flexibility of the physical structure, strong social structure, sustainability and architecture and urban design with quality and identity.
- Examining the concept of Iranian neighborhood in the past and present based on six variables: concept, definition, location, geometric structure, index element and shaping principles.

This paper is an open access and licenced under the [Creative Commons CC BY-NC 4.0 licence](#).

©2024 ,UST.All rights reserved.

Cite this article: Kadivar, A., Kalantari Khalilabad, H., & Hataminejad, H. (2024). Exploration of the Neighborhood Concept in Historical Neighborhoods in Iran based on the principles of New Urbanism. *Urban Strategic Thought*, 2(1(3)), 85-105.

 <https://doi.org/10.30479/ust.2024.20073.1145>

 https://ut.journals.ikiu.ac.ir/article_3334.html

* Corresponding Author (Email: a.kadivar65@gmail.com) / (Phone: 09113490907)

واکاوی مفهوم محله در محلات تاریخی ایران مبتنی بر اصول نوشهرسازی

اطهر کدیور^(۱)، حسین کلانتری خلیل آباد^(۲)، حسین حاتمی نژاد^(۳)

- ۱- دانشجوی دکتری تخصصی شهرسازی، دانشکده معماری و شهرسازی، دانشگاه آزاد اسلامی، قزوین، ایران.
- ۲- استاد گروه شهرسازی، دانشکده فنی و مهندسی، دانشگاه آزاد اسلامی، اراک، ایران.
- ۳- استاد گروه جغرافیای انسانی، دانشکده جغرافیا، دانشگاه تهران، تهران، ایران.

اطلاعات مقاله

چکیده

مقدمه: حفاظت از محلات تاریخی ایران، یکی از چالش‌های اساسی در شهرسازی است. با توجه به تغییرات ساختاری، کالبدی و... در بافت‌های تاریخی در دوران معاصر و نتیجه‌اً تضعیف روابط اجتماعی درون محلات، این مسئله خود را به مثابه یکی از چالش‌های پیش‌روی برنامه‌ریزان شهری نشان داد؛ که نیاز به بازنگری مکتب نوشهرسازی و احیای هویت تاریخی آن‌ها را مطرح می‌کند.

هدف پژوهش: هدف، بازتولید مفهوم محله در محلات تاریخی ایران مبتنی بر اصول نوشهرسازی است که از نوع بنیادی بوده و برای دستیابی به مقاهم اصلی مرتبط با بازتولید مفهوم محله در مکتب نوشهرسازی، بررسی ویژگی‌های آن از طریق بازخوانی و تحلیل مطالعات موجود ضروری است.

روش‌شناسی: روش تحقیق، کیفی و مبتنی بر تکنیک‌های مرور نظاممند، مطالعه تطبیقی و روش پژوهش اسنادی است.

یافته‌ها و بحث: مطابق هدف اصلی، دو هدف فرعی مطرح شد: ۱- استخراج اصول شهرسازی در محلات تاریخی ایران و مقایسه آن‌ها با اصول نوشهرسازی. با استفاده از روش مرور سیستماتیک، قواعد شهرسازی در محلات تاریخی ایران بر اساس اصول مکتب اصفهان تعریف و سپس مفهوم محله در گذشته و حال بر اساس شش متغیر مقایسه شدند. متغیرها شامل: مفهوم، تعریف، جایگاه، ساختارهندسی، عنصر شاخص و اصول شکل‌دهنده بودند. ۲- از مرور سیستماتیک و روش تحلیل مضمون و با کمک روش اسنادی به منظور مقایسه تطبیق این اصول باهم، تعداد ۱۰ شاخص استخراج گردید که نشان‌دهنده همپوشانی این اصول با شبکه گذرهای اصلی محلات، سلسله‌مراتب دسترسی، سلسله‌مراتب فضایی، انعطاف‌پذیری ساختار کالبدی، ساختار اجتماعی قوی، پایداری و معماری باهویت.

نتیجه‌گیری: نتایج نشان داد که اصول نوشهرسازی با اصول شهرسازی در محلات تاریخی ایران مشاهده دارند و این تشابه منجر به استخراج اصول دهگانه شد که تداعی اصول شهرسازی ایرانی است. لذا می‌توان به محله‌ای دست یافت که با احياء میراث به‌جامانده، هویت تاریخی و متعاقب آن هویت ایرانی-اسلامی خود را علاوه‌بر اینکه حفظ می‌نماید، محله‌های معاصر را با توجه به نیاز امروز ساکنان آن طراحی و برنامه‌ریزی می‌کند.

.....

نکات برگسته:

- استخراج اصول مشترک مکتب نوشهرسازی با اصول شهرسازی ایران؛ پیوستگی (بین‌شهری) (بین‌شهری و مرکز شهر و مرکز محله)، مرکزیت و قلمرو محله‌ای، بین‌شهری شبکه راههای بین‌شهری با شبکه گذرهای اصلی محلات، سلسله‌مراتب دسترسی، سلسله‌مراتب فضایی، انعطاف‌پذیری ساختار کالبدی، ساختار اجتماعی قوی، پایداری و معماری و طراحی شهری باکیفیت و باهویت.
- بررسی مفهوم محله ایرانی در گذشته و حال بر اساس شش متغیر: مفهوم، تعریف، جایگاه، ساختارهندسی، عنصر شاخص و اصول شکل‌دهنده.

دریافت: ۱۴۰۲/۱۲/۱۲

پذیرش: ۱۴۰۳/۰۲/۰۱

صفحه: ۱۰۵-۸۵

ارجاع به این مقاله: کدیور، اطهر؛ کلانتری خلیل آباد، حسین و حاتمی نژاد، حسین. (۱۴۰۲). واکاوی مفهوم محله در محلات تاریخی ایران مبتنی بر اصول نوشهرسازی. *اندیشه راهبردی شهرسازی*, ۲(۱)، ۱۰۵-۸۵.

این مقاله به صورت دسترسی باز و با
Creative Commons CC
مجوز BY-NC 4.0
قابل استفاده است.

©2024, UST. All rights reserved.

تمرکز بر ارزش‌های فرهنگی، تاریخی و محیطی، می‌تواند به توسعه‌پایدار و هوشمند شهری کمک نموده و به تعادل بین رشد شهری و حفظ هویت محلی کمک نمایند. از آنجایی که هدف اصلی مقاله بازتولید مفهوم محله در محلات تاریخی ایران بر اساس اصول نوشهرسازی است، در این راستا سوالات زیر جهت پاسخ به هدف تحقیق مطرح می‌شوند:

- ۱- اصول شهرسازی به کاررفته در بافت محلات تاریخی ایران چیست؟ اصول استخراج شده با اصول نوشهرسازی چه شباهت‌ها و تفاوت‌هایی دارد؟
- ۲- با توجه به اصول نوشهرسازی و انطباق آن با اصول شهرسازی ایرانی، مفهوم معاصرسازی شده محله دارای چه مولفه‌هایی است؟

۲- پیشینه پژوهش

مطالعه تحقیقات پیشین یک بخش عمدۀ از روش علمی است که به پژوهشگر کمک می‌کند تا دیدگاه جامع و عمیق‌تری نسبت به تحقیقات گذشته و روند فعلی پژوهش خود داشته باشد. در رابطه با موضوع تحقیق حاضر و بررسی انطباق اصول شهرسازی ایرانی با اصول نوشهرگرایی، تاکنون پژوهش‌های زیادی در داخل ایران و خارج از کشور در مورد کاربست اصول نوشهرسازی در شهرها انجام شده است. در ادامه و در جدول ۱، به طور خلاصه نتایج برخی از پژوهش‌ها ارائه شده است.

۱- مقدمه و بیان مسئله

محافظت از محلات تاریخی ایران با وجود ارزش‌های فرهنگی و تاریخی بین‌المللی که در خود جای داده‌اند همواره یکی از چالش‌های بزرگ در حوزه شهرسازی و نوشهرسازی بوده است. در دهه‌های اخیر، با گسترش شهرنشینی و توسعه شهری، محافظت از این محلات با چالش‌های جدیدی رویرو شده است. فرآیندهای شهرسازی نوین و توسعه ساختمانی بی‌رویه، به‌طور غیرقابل بازگشت، باعث تخریب و تغییر شکل این محلات تاریخی شده است. این امر به ویژه زمینه‌ساز ناپایداری فرهنگی و ازبین رفتن هویت محلی در داخل محلات گردیده است. درنتیجه، نیازمندی به یافتن راهکارهایی جامع و کارآمد برای محافظت و حفظ این محلات تاریخی که به نوعی میراث شهرهایمان هستند، احساس می‌شود. از طرفی بازتولید مفهوم محله در محله‌های تاریخی در ایران با توجه به نیازهای هر بازه زمانی و متناسب با خواسته‌های ساکنین آن می‌تواند، ساختار اجتماعی، اقتصادی و کالبدی این‌گونه از محله‌ها را حفاظت نماید و از نابودی ساختار کالبدی آن‌ها ممانعت بعمل آورد. احیای ساختار کالبدی و عملکردی محله، هویت کالبدی-فضایی محله را اقتدار دوباره می‌بخشد که نتیجه آن رجعت ساکنان به محله و سرزندگی مجدد محله خواهد بود (کدیور و همکاران، ۱۳۹۴). در این راستا، استفاده از اصول نوشهرسازی می‌تواند به عنوان یک رویکرد کلی برای حفاظت از این محلات مورد توجه قرار گیرد. با این توضیحات می‌توان بیان کرد که اصول نوشهرسازی، با

جدول ۱. نتایج پژوهش‌های پیشین

ردیف	نویسندها (سال)	عنوان	نتایج
۱	پورموسوی و همکاران، ۱۴۰۱	کاربست اصول نوشهرگرایی و حس مکان در بازآفرینی محله آبشوران کرمانشاه	هر ده اصل منشور نوشهرگرایی بر بازآفرینی حس مکان محله آبشوران مؤثرند و از طرف دیگر توجه به عناصر کالبدی و عملکردی در بازآفرینی تأثیر مستقیمی بر حس مکان دارند و می‌توانند منجر به ارتقای مکان و حیات دوباره محله آبشوران گردند.
۲	رحیمی و همکاران، ۱۴۰۱	واکاوی مبتنی بر اصول نوشهرسازی در محلات شهری با استفاده از تکنیک رتبه‌بندی براساس تشابه به حل ایده‌آل (مطالعه موردی: کلانشهر رشت).	انطباق بسیار پایینی محلات شهر رشت با اصول نوشهرگرایی.
۳	رهنما و همکاران، ۱۴۰۰	بررسی الگوی تحقق محله پایدار با رویکرد نوشهرگرایی مطالعه موردی: محله شهید هاشمی نژاد (پاچنار) مشهد	بررسی شش معیار (جمعیتی، دسترسی به خدمات، دسترسی پذیری، کالبدی‌فضایی، زیست‌محیطی و اقتصادی و ۲۴ زیرشاخه در سطح محله. نتایج: بیشترین تراکم بیشنهادی (زیاد و خیلی زیاد) در حاشیه معابر اصلی و مرز محله و هر چه به عمق بافت محله پیش می‌رویم از شدت تراکم کاسته می‌شود.

ردیف	نویسنده‌گان (سال)	عنوان	نتایج
۴	Alexander & Wydeman, 2020	تلاقي و واگرائي نوشهرگرائي و روانشناسيمحيطي	مقاييسه يافته‌های نوشهرگرائي و روانشناسي محبيطي با ويژگي‌های مطلوب محله‌ها و رضایت ساکنان (محله درون‌شهری و نکور کانادا اواسط تا اواخر دهه ۱۹۷۰). تمکن برو شباختها و تفاوت‌های دو جهت‌گیری در محیط ساخته شده، نقاط قوت و ضعف مربوطه و آچه که هر یک می‌تواند از دیگری بیاموزد. نتایج: انجام برنامه‌ریزی و طراحی، درک پیشرفته‌ای از اصول اجتماع‌سازی و مرتبط با عصر امروز و مشابهت با نوشهرگرائي و روانشناسي محبيطي.
۵	کلانتری و همکاران، ۱۳۹۹ نوشهرگرائي و حسن مكان (مطالعه موردي، محله هفت حوض شهر تهران)	نوشهرگرائي و راهكارهای بهبود ظرفیت‌های عملکردي و سکونتی بافت‌های فرسوده شهری، مطالعه موردي بافت فرسوده شهر سمنان	تأثیر مستقیم اصول ده‌گانه نوشهرگرائي بر حسن مكان. اصل کيفيت زندگي بيشترین تأثير و اصل افزایش تراكم با مترين تأثير کاهنده بر محله داشته است. بهغیر از اصل تراكم اصول دیگر نوشهرگرائي بر افزایش حسن مكان محله هفت حوض شهر مؤثرند.
۶	باغيان و كركه‌آبادی، ۱۳۹۸	نوشهرگرائي و راهكارهای بهبود ظرفیت‌های عملکردي و سکونتی بافت‌های فرسوده شهری، مطالعه موردي بافت فرسوده شهر سمنان	تاكيد بر ارتقاي عملکرد و افزایش کارابي محله با استفاده از روپرکرد نوشهرگرائي و تأكيد بر حفظ و احیای ارزش‌های محله‌محوری.
۷	صفوي و همکاران، ۱۳۹۷	كاربست اصول نوشهرگرائي مطابق با شناسه‌های شهر ايراني-اسلامي (مطالعه موردي: محله مسکوني و قدими رباط‌کريم (رباط‌کنه))	تطبيقات مقاييسه مولفه‌های سنتي شهر ايراني-اسلامي از نظر محتواي با اصول نوشهرگرائي. نتيجه: ايده‌های شهرسازی ايراني-اسلامي بيش از کالبد و زمان و همچنین انگاره‌های نوين شهرسازی امروز را به خوبی در بر می‌گيرد. شكل‌گيري ساختار محله‌های شهرهای تاریخي ایران در گذشته براساس اصول و قواعدی مشابه با نوشهرگرائي هستند؛ پس می‌توان از این اصول برای طراحی محله‌های جدید و احیای محله‌های قدیمي ایران استفاده کرد.
۸	Elshater, 2018	به سوي تحول در مفهوم شهرسازی نوين با مطالعه موردي مصر	تجديد در اصول شهرسازی نوين و يومي‌سازی اصول برای هر منطقه در راستاي پاسخگوئي به مسائل جدید و گستردگي ابعاد شهرشيني در دوره معاصر.
۹	قربي و محمدی، ۱۳۹۶	كاربست نظرية نوشهرگرائي در شهرسازی: موافقان و مخالفان	نوشهرگرایان خواستار تغيير وضعیت پیرامون خود بودند و متصور شهرهای بدون حومه را داشتند، اما در عمل هنوز نتوانسته‌اند اصول مهمی را که این نظریه بر آن پایبند بود به گونه‌ای مناسب در ساختار جوامع به کاربردن و منتقلان می‌گویند نوشهرگرایها به جای نجات شهرها، در خدمت منافع توسعه هستند و پیشنهادات آن‌ها بهتر در راستای تولید و پایداری فعالیت‌های اقتصادی در بازار فروش است تا خواست و نیاز مردم و این با اصول آن در تصاد است.
۱۰	کدیور و همکاران، ۱۳۹۴	با آفریني مفهوم محله در شهرهای سنتي ايران بر اساس اصول نوشهرسازی	بازیابي هویت و مفهوم محله ايراني يا به عبارتی بازتولید مفهوم محله با توجه به نیازهای زمانه می‌تواند سبب حفظ نظام اجتماعی-اقتصادی محلات تاریخي شهرها و جلوگیری از نابودی ساختار کالبدی آن‌ها شود. برای دستیابی به این هدف، توجه به نهضت نوشهرسازی می‌تواند مفید باشد تا در نهایت بتواند به اهداف مورد نظر پعنی احیای ساختار کالبدی محله، تقویت هویت کالبدی-فضایی محله و پاگرداندن ساکنان محله به آن دست یابد که این امر بدون بازنده سازی ساختار کالبدی، عملکردي و هویتي محله محقق نخواهد شد.
۱۱	محمدی دوست و همکاران، ۱۳۹۵	امکان سنجي بكارگيري اصول نوشهرگرائي در بازار آفریني پايدار محلات ناكارآمد و مسئله‌دار شهری با تأكيد بر رشد هوشمند (مورديپژوهی): بخش مرکزي شهرهاوار	يافته‌ها نشان مي‌دهد که در بين شاخص‌های نوشهرگرائي تقویت فضای سبز عمومي، ساماندهی دسترسی‌ها، تنوع مسکن، تنوع عمومی و زیبایی شناسی دارای بيشترین اهمیت هستند. همچنین نتایج حاصل از اجرای مدل سلسه مراتبی AHP شان داد که در بين سه شاخص هویت، کيفيت کالبدی و ساماندهی دسترسی‌ها، شاخص ساماندهی دسترسی‌ها بيشترین اهمیت را از نگاه کارشناسان دارد است.
۱۲	احمدی و همکاران، ۱۳۹۳	عوامل تأثيرگذار بر حس تعلق در فرایند بازآفریني در بافت مسکونی اطراف حرم حضرت امام رضا(ع)، محله نوغان	شناسايي عوامل تأثيرگذار بر حس تعلق ساكنين و زائرین ساكن در محله نوغان به عنوان يكي از مهمترین عوامل تأثيرگذار در بازآفریني محلات قدими. نتایج: تأثيرگذاري هویت محلات نوغان، به اختلاط ساکنان و زائران از قومیت و فرهنگ‌های مختلف. حفظ هویت از طریق مذاقه در برنامه‌های بازآفرینی شهری.
۱۳	Ujang & Zakariya, 2014	مفهوم مكان، معنا و هویت مكان در بازآفریني شهری	اهمیت بعد روانشناختی مكان در بازآفریني محیط شهری برای بهزیستی روانشناختی ساکنان.

ردیف	نوبت‌گان (سال)	عنوان	نتایج
۱۴	پورمحمدی و همکاران، ۱۳۹۳	مطالعه و ارزیابی بافت‌های مختلف شهری با رویکرد منشور نوشهرگرایی (نمونه موردی: شهر تبریز)	در این تحقیق با استفاده از مطالعات تطبیقی بافت‌های مختلف شهری از نظر میزان انطباق با اصول منشور نوشهرگرایی بررسی شد که نتایج حاکی از انطباق حدائقی بافت‌های طراحی شده محله زعفرانی با اصول منشور نوشهرگرایی است.
۱۵	۱۳۹۳	بازآفرینی مفهوم محله در شهرهای ایرانی اسلامی بر پایه اصول نوشهرگرایی	معاصرسازی و بازآفرینی ارزش‌های گذشته محلات شهری در پاسخ به عدم کارایی کاربری‌ها و زیرساخت‌های توسعه‌های جدید شهری در راستای اهداف موردنظر یعنی احیاء ساختار کالبدی، تقویت هویت فضایی کالبدی و جذب ساکنین.
۱۶	۱۳۹۲	احیای بافت تاریخی شهرها با تکیه بر اصول نوشهرگرایی	اصول نهضت نوشهرگرایی معیارهایی هستند که در بازگشت به ساختار سنتی محلات تاکید دارند و کاربری آن می‌تواند استراتژی برنامه‌ریزی در فرآیند احیای بافت‌های تاریخی قرار گیرد.
۱۷	Elshater, 2012	کاربرد اصول شهرسازی نوین در مقابله ابعاد طراحی شهری در بین محله‌های شهر مصر	نوشهرسازی در کاهش مسائل مربوط به حومه نشینی و پراکنده‌رویی شهری، افزایش کیفیت مسکن، بهبود حمل و نقل و جابجایی در شهرها تأثیرگذاری بالای دارد.
۱۸	۱۳۸۹	اصول پیشنهادی نوشهرگرایی در برنامه‌ریزی محله‌های شهری اصغرزاده یزدی،	معرفی نوشهرگرایی و اصول پیشنهادی آن جهت برنامه‌ریزی محله‌های شهری از جمله پیاده‌مداری، اتصال و پیوستگی، ایجاد کاربری‌های مختلف و ایجاد گونه‌های مختلف مسکن در بافت و ... بیان فواید و انتقادات وارد بر آن و ابزارهای طراحی محله نوشهرگرا و مراحل طراحی آن.
۱۹	Deitrick & Ellis, 2004	کاربرد جنب نوشهرگرایی در ساماندهی محلات داخلی شهر، مطالعه موردی: پیتسبرگ	دو شاخص ایجاد مسکن متنوع و قابلیت پیاده روی، نسبت به سایر شاخص‌های نوشهرگرایی در این شهر اهمیت بیشتری در احیا محلات قدیمی دارد.

۳- مبانی نظری

۱- مفهوم محله

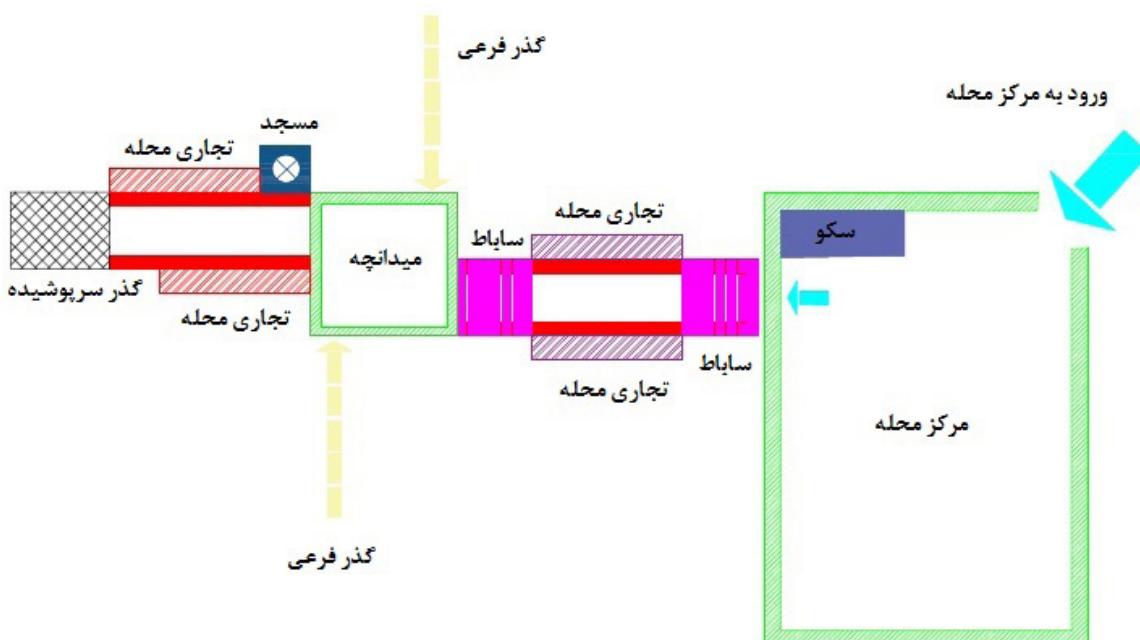
در لغتنامه دهخدا، محله به معنای «کوی، بوزن، یک قسمت از چندین قسمت شهر» تعریف شده است. کوین لینچ محله را بدین صورت تعریف می‌نماید: محله محدوده‌ای نسبتاً بزرگ داخل یک شهر است که دارای ویژگی‌های مشترک و همانند باشد و افراد بتوانند به آن داخل شوند ([سدات محمدی و علیان، ۱۳۹۷](#)). از طرفی، مفهوم محله در ایران، از قبل از اسلام نیز وجود داشته و عوامل مختلفی از جمله عوامل اجتماعی و اقتصادی به ویژه تنوع طبقات اجتماعی، در تفکیک محله‌های مسکونی به عنوان یک لبه یا یک مرز مشخص نقشی جداگانه داشته‌اند ([اشرف، ۱۳۵۳؛ سلطان‌زاده، ۱۳۶۷؛ حبیبی، ۱۳۸۴؛ شیعه، ۱۳۸۴](#)). در دوران بعد از ورود اسلام به ایران و تا پایان دوره پهلوی اول، محله به عنوان یکی از ویژگی‌های مهم ساختار کالبدی-فضایی و اجتماعی شهرهای ایران تعریف و بیان می‌شد و با وجود ساختار یکپارچه کالبدی و روابط اجتماعی قوی بین ساکنین خود، به عنوان نماد و نشانه‌ای برای شهرها محسوب می‌شدند ([حبیبی، ۱۳۸۴؛ فلامکی، ۱۳۸۴](#)). از ویژگی‌های محلات در ایران می‌توان گفت که مکان

سوداگری راهنمایی و پژوهشی

ساختار کالبدی-فضایی محلات تحت تاثیر عوامل مختلفی بود مانند: خصوصیات فرهنگی افراد ساکن، خصوصیات اجتماعی از جمله الگوهای رفتاری و روابط اجتماعی درون محله، وضعیت اقتصادی ساکنین و عوامل طبیعی و جغرافیایی ([ثقه‌الاسلامی و امین‌زاده، ۱۳۹۲](#)). در دوران بعد از ورود اسلام به ایران و تا پایان دوره پهلوی اول، محله به عنوان یکی از ویژگی‌های مهم ساختار کالبدی-فضایی و اجتماعی شهرهای ایران تعریف و بیان می‌شد و با وجود ساختار یکپارچه کالبدی و روابط اجتماعی قوی بین ساکنین خود، به عنوان نماد و نشانه‌ای برای شهرها محسوب می‌شدند ([حبیبی، ۱۳۸۴؛ فلامکی، ۱۳۸۴](#)). از ویژگی‌های محلات در ایران می‌توان گفت که مکان

محله، قانون و مقرراتی حاکم نبوده و در عین حال دارای امنیت هم بود. بنابراین «هم محله‌ای» بودن نوعی ویژگی مهم به حساب می‌آمد ([سلطانزاده، ۱۳۸۹](#)). محله بیش از آنکه یک فضا باشد «یک تشکل اجتماعی» است و مکان تشکیل شبکه‌های اجتماعی است. بنابراین محله علاوه بر اینکه یک فضا است، می‌تواند یک تجربه باشد ([نقیزاده، ۱۳۸۵](#)). فضاهای عمومی اعم از باز و بسته جایگاهی برای برقراری ارتباط نزدیک، همپیوندی و کاهش تضادها است. این فضاهای مکان‌هایی‌اند که انسان خود را در آن درک می‌کند و می‌فهمد و روابط اجتماعی خود را سامان می‌بخشد ([حسینی و همکاران، ۱۳۸۵](#)). ساختار الگوی شهرسازی در محلات تاریخی ایران در حالت کلی در شکل ۱ نمایش داده شده است.

سکونت و اشتغال ۱۰۰۰-۵۰۰ خانوار هستند که با شعاع دسترسی پیاده ۳۷۵-۳۰۰ متر (۵-۶ دقیقه پیاده) بتوان به مرکز محله رسید. عنصر شاخص فرهنگی محله، مسجد و عنصر شاخص آموزشی آن، دبستان است ([پیربابایی و سجادزاده، ۱۳۹۰](#)). در هر محله معمولاً ترکیبی از قشرهای مختلف و متنوع اجتماعی ساکن هستند و محله سکونتگاه گروههای قومی، نژادی، مذهبی و صاحبان حرفه‌ها است؛ همچنین محله دارای ترکیبی از بلوك‌ها با پلاک‌های مسکونی با اندازه کوچک، متوسط و بزرگ هستند ([طیفی و صفری‌چاپک، ۱۳۹۲](#)). از طرفی هر محله بصورت یک شهر نیمه مستقل عمل می‌نمود و دارای بازارها، مساجد و سازمان اداری مشخص بود که به حکومت وابسته بودند. بین افراد ساکن در محله همکاری و تعاوون و حمایت‌های اجتماعی و اقتصادی بسیار قوی حاکم بود به‌طوریکه در آن

شکل ۱. الگوی ساختار محله در بافت تاریخی در ایران

مهمترین اصول مکتب اصفهان در شهرسازی و در ساختار کالبدی-فضایی شهرها تجلی یافته و به کار گرفته شد و به دنبال تحقق بخشیدن به اصول و قواعد مدنظر خود در ساختار کالبدی-فضایی معماری و شهرسازی شهرها است. این اصول متناسب با ساختار محلات تاریخی ایران در جدول ۲ قابل مشاهده است.

۲-۳-۱ اصول شهرسازی در مکتب اصفهان

دولت صفویه در قرن ۱۷ و ۱۸ میلادی تشکیل گردید و با شکل‌گیری و احداث این دولت، تشیع به اوج خود رسید و سبب شد اصول هویتی و بنایه تشیع به عنوان پایه اصلی فرهنگی در امور بعد از خود نمایان ترشود و زمینه‌ساز شکوفایی نظریات حکمی، اشرافی، فلسفی و عملی بعد از خود را مهیا سازد ([حسینی، ۱۳۸۴: ۹۵](#)). اصلی‌ترین و

جدول ۲. اصول و قواعد محلات تاریخی در ایران بر اساس اصول مکتب اصفهان در شهرسازی

اصول و قواعد	تعریف و تبیین
سلسله مراتب	بر مبنای این اصل، هر فضای شهری در مکان سلسله مراتبی خود معنا می‌یابد، در داخل این فضاها، زیرنظم‌هایش را شکل می‌بخشد و از نظم‌های بیرون از خود تاثیر می‌یابد.
وحدت و کثرت	فضاهای شهری محلات در عین کثرت در اجزا و عناصر هویت بخش خود، روی به وحدت و ترکیب فارغ از چگونگی ترکیب این اجزاء دارد.
تمركز و عدم تمركز	وجود تمرز و شخص در فضای شهری به آن اعتباری منحصر می‌بخشد و سبب تمایز آن از دیگر فضاها می‌شود. همچنین پراکندگی متوازن فضاها شهری سبب تکراره‌سازی مفهوم شهر و فضاهای آن می‌شود.
تبیین	نامتجانس بودن عناصر و فضاها محله و در عین نامتجانس بودن آن در ارتباط با دیگر عناصر و فضاها موجود.
تجمع و تنوع	تجمعیع عناصر و اجزای محلات و تنوع اختلاط کاربری‌ها در فضای محلات و ایجاد هویت فضایی به مراکز و محلات. مانند تجمع عناصر حمام، مسجد، مراکز مسکونی کوچک و بزرگ، خردروشی تجاری و ...
اتصال	اتصال فضاها موجود در محلات (باز و بسته با یکدیگر). هر فضایی به فضای دیگر متصل است.
تناسب و توازن	شامل موزون بودن شکل دانه‌های موجود در بافت (باز و بسته)، روابط فضایی مابین دانه‌ها، نسبت ابعاد و اندازه آن‌ها، روابط فضایی بین فعالیت‌ها، ساختار و سازمان فضایی بافت، نسبت انسان و فضا و ...
تمارو و پیوستگی	فضاهای باز و فضاها موجود در محله به متابه ساخت فضایی است که در مکان و زمان با الگوهای رفتاری اجتماعی و فرهنگی دچار تحول معنایی می‌شود. همچنین ارتباط بین این فضاها در مراکز محلات از طریق گذرها اصلی و یا باهم مورد توجه قرار می‌گیرد.
قلمرو	تعیین مرزها یا حدود در یک محله
садگی	وجود صراحت و بی‌پیرایگی در فضای محلات سبب خوانایی فضاها موجود در محله و در نتیجه درگ سریع این فضاها توسط افراد و در نهایت افزایش حضوریزی و خاطره‌انگیزی می‌شود.
پیچیدگی	استفاده منحصربه‌فرد از فضا به منظور تبدیل آن به نشانگر، دارای اصل پیچیدگی است.
ترکیب	تناسب ترکیب بافت و روابط متقابل و متناظر اجزای موجود در محلات با بافت موجود در محله.
استقرار	نحوه استقرار اجزای موجود در محله در بافت آن، روابط متقابل بین اجزاء و بافت و فضاها و در نهایت رابطه کل با جز و بالعکس و مشخص بودن نقش هر کدام از اجزای کل با یکدیگر بصورت مطلوب.
زمان	محتوای فضای محلات در گذر زمان دچار تغییر نمی‌شود و تنها صورت تغییر می‌یابد. فضای موجود در محلات در گذر زمان خود را در متن شهر تعریف و حل می‌کنند.

(منبع: حبیبی، ۱۳۸۴: ۱۶۶)

۳-۳- مروری بر پیشینه نوشهرسازی^۱

بازگشت به ساختار برنامه‌ریزی سنتی شهرها می‌داند. اما برای پاسخگویی به الگوهای زندگی مدرن، انتباق شهرسازی سنتی با مدرن مدنظر قرار می‌دهد (مدنی‌پور، ۱۳۷۹).

مکتب نوشهرسازی به نوعی یک بسته طراحی شهری است که محله‌های نسبتاً پر تراکم، قابل پیاده‌روی و با مقیاس انسانی و دارای کاربری مختلط را با بناهای سنتی و مدرن درهم می‌آمیزد. این مکتب اغلب هدایتگر طرح‌ها و بافت تمرز می‌کند و به نوعی هدایتگر توسعه درون توسعه‌شهری از مقیاس کوچک تا بزرگ مبتنی بر ترکیبی از سبک‌های معماري، رشد هوشمند، مخالفت با توسعه پراکنده شهر، توسعه پایدار و حمل و نقل عمومی است و معتقد است که طراحی محلات با الگوی سنتی برای احداث شهرهای پایدار با کیفیت‌تر ضروری است (Marshal, 2003).

در دهه ۱۹۸۰ و با گذشت از دوران پرتلاطم مدرنیسم در حوزه شهرسازی، تعداد بسیاری از معماران و شهرسازان آمریکایی در خصوص موضوعات مربوط به ازبین‌رفتن مراکز شهری، گسترش ناموزون و توسعه شهرهای پراکنده، ازبین رفتن مقیاس انسانی در شهرها، احداث شهرهای مبتنی بر اتومبیل و دوری از مركز شهر ناراضی بودند که در پایان دهه ۱۹۸۰ و ابتدای دهه ۹۰، مکتب نوشهرسازی متولد شد (پارسی‌پور و ضیاء توانا، ۱۳۹۲) و برای اولین در طراحی دهکده ساحلی فلوریدا مورد استفاده قرار گرفت. نوشهرسازی به عنوان یکی از مهمترین رویکردهای قرن بیستم، که دارای ایده‌هایی مبنی بر افزایش کیفیت زندگی و استاندارهای آن است، رسیدن به اهداف خود را در

ترکیب کرده و در تلاش است تا جوامع ارزشمند، منحصربه‌فرد و ماندگاری بسازد (*Song & Jan knaap, 2003: 3-6*). از رویکردهای مهم در نوشهرسازی، بازگشت به گذشته و احیاء اصول شهرسازی سنتی در محله‌های شهری است (*Lucka, 2018: 19*). از طرفی، جنبش نوشهرسازی به دنبال ایجاد تناسب و تعادل میان محلات قدیمی با زندگی مدرن و معاصر است. در واقع این جنبش تلاش می‌کند تضادها و تعارضات میان محلات قدیمی و *Cysek-Pawlak, 2018: 100* & *Krzysztofik, 2018: 100*. شهرسازی نوین معتقد است با اعمال روش‌های جدید می‌توان حجم ترافیک شهری را کم کرده و از نابسامانی و مضلات ترافیک حال حاضر آن جلوگیری کرد. واحد همسایگی جدید تعریف شده در این نظریه معرف اصلی آن است. واحد همسایگی که براساس دسترسی‌های عابرپیاده و شامل سلسله‌مراتبی از محیط‌های مسکونی، فضاهای عمومی و محله‌ای کار و گذران فراغت و تفریح می‌باشد. برخلاف حومه‌های شهری در گذشته که صرفاً دارای عملکرد خوابگاهی بودند (*Park et al., 2016:437*). محلات می‌باشد از لحاظ فیزیکی و مقیاس محدوده، مشخص و معین و به طور عام، مقبول و نیز دارای فضاهای عمومی و نهادهای اجتماعی باشند. فضاهای موجود در آن می‌باشد با طراحی معماري و منظری که برای تاریخ محلی، بافت، اقلیم، اکولوژی و ساختمانسازی باکیفیت ارزش قائل است، چارچوب‌بندی شوند (**حجی‌پور و همکاران، ۱۳۹۱: ۱۳۹۱**). از دید نوشهرسازان، محله بهتر است فشرده، حامی افراد پیاده و دارای کاربری مختلط باشند (**بصیرت، ۱۳۸۶: ۱۱۴**).

در مجموع می‌توان اصول طراحی محلات از دیدگاه نوشهرسازی را بر عناصر ساختاری چهارگانه زیر استوار دانست: (**حسینزاده دلیر و آذر، ۱۳۸۷: ۱۲۳-۱۲۶**).

۱- خیابان‌های بهم‌پیوسته: حمل و نقل یکی از بحث انگیزترین مؤلفه‌ها در توسعه جوامع محلی است.

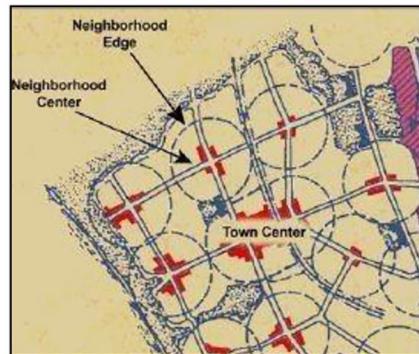
۲- کاربری‌های مختلط و درهم آمیخته: در طراحی محلات جدید، ترکیب عناصر و عملکردهای شهری به گونه‌ای برنامه‌ریزی می‌شوند که شخص بدون آن که به ذهن خطر کند سوار ماشین شود، به مقصود خود رسیده باشد. نوشهرسازی محله مناسب را محله‌ای می‌داند که

۴-۳- نهضت نوشهرسازی

ریشه نوشهرسازی را در دو نظریه متفاوت طراحی شهری در سال ۱۹۸۰ می‌توان یافت؛ ۱- توسعه محله سنتی (TND)^۵ که در کرانه شرقی ایالات متحده آمریکا نزدیک به اقیانوس اطلس تولد یافت و توسط آندره دوانی^۶ و الیزابت پلاترزیبرک^۷ در شهرک سی ساید^۸ فلوریدا نمود یافت. شهرکی خودکار و چندمنظوره با الگوی شترنجی است که پایه و اساس طراحی در آن، واحد همسایگی است (*Alexander & Wydeman, 2020*). ۲- توسعه حمل و نقل محور (TOD)^۹ که در کرانه غربی نزدیک اقیانوس آرام متولد شد و به نوعی بسط انتقادات و ایده‌های جین جیکوبز^{۱۰} و معاصران او حول شهرهای مدرن و خودرو محور محسوب می‌شود. TOD توسط پیتر کالتورپ^{۱۱} برای مقابله با پراکنده‌رویی شهری^۹ به وجود آمده است. توسعه حمل و نقل محور، اطراف ایستگاه حمل و نقل سازمان یافته است و با ایجاد جوامع دارای کاربردهای گوناگون و متنوع، مردم را ترغیب می‌کند که در نزدیکی تاسیسات حمل و نقل سکونت کنند و از این طریق در استفاده از حمل و نقل خصوصی و ایجاد ترافیک در شهر بکاهند (*Sulistyanin et al., 2018: 2*) (grum & Sumabratata). این الگو به صورت شبکه‌ای بوده که شامل خیابان‌های شعاعی است و اولین تجربه تحقق یافته از TOD کالتورپ، لاگونا وست^{۱۰} است (*Hrelja et al., ۲۰۲۰: ۱۶*). بنابراین نوشهرگرایی حاکی از یک سیاست و جامعه‌شناسی است که با توامندسازی اساسی جوامع ارتباط دارد که ممکن است به گونه‌ای خودآگاهانه مکانی انسانی و قابل سکونت ایجاد کند. همچنین با مسائل مربوط به پایداری و پاسخگویی زیستمحیطی مرتبط است (*Ellis, 2002: 261-282*).

نوشهرگرایی فرم و کاربری‌های مختلط در مناطق مسکونی توسعه است که برای جوانسازی اقتصادی و اجتماعی یک منطقه مورداستقبال قرار می‌گیرد (*Clements, 2017: 19*). این دیدگاه به دنبال تقویت هویت مکانی، ایجاد جوامعی پر جنب و جوش و پیاده‌مدار است که هم یکپارچه و هم زیبا باشد. نوشهرگرایی بر این باور است که شهرها و جوامع، محصولات قابل انعطاف توسعه دهندگان، دولتها و افراد هستند (*Day, 2003: 84-86*). یک جنبش توسعه محبوب است که استراتژی‌های توسعه قدیمی و جدید را با هم

جلوگیری از رشد پراکنده محلات شهری، نزدیکی به محل اشتغال و سکونت، پیاده روی بین ۵ الی ۱۰ دقیقه که بیشینه فاصله ۱۰ دقیقه پیاده روی طراحی اصولی تجهیزات و مبلمان شهری در کنار پیاده روها به خصوص نیمکت، چراغ های روشنایی، سایه اندازی و... پیاده روی را برای ساکنان امکان پذیر ساخته است. اشکال ۲، ۳ و ۴ مدت زمان پیاده روی و مشخص بودن مرز و مراکز محله را نمایش می دهند.

شکل ۳ و ۴. مشخص بودن مرز و مراکز محلات
(منبع: WWW.CNU.ORG)

در زمان به کارگیری آن در سطوح مختلف جوامع انسانی از بلوک و خیابان گرفته تا کلان شهر و منطقه، قابل بررسی بوده و دارای پیشنهادهای قابل قبول در هر مقیاسی باشد. جدول ۳، اصول نوشهرسازی را که می توانند در طرح های با مقیاس های مختلف مورد استفاده قرار گیرند را بیان می کند.

جدول ۳. اصول نوشهرسازی در برنامه ریزی محلات

نظریه پردازان	مفاهیم	اصول نوشهرسازی
(Duany & Plater-Zyberk, 2008; Jepson Jr & Edwards, 2010; Tu et al., 1999; Charter of the New Urbanism E. Rendal, 1999; CNU & HUD, 2000; Arendt, 1999)	- قرارگیری کاربری ها در فاصله ده دقیقه ای پیاده روی از خانه و محل کار - تاکید بر طراحی خیابان ها برای افزاد پیاده - قرارگیری ساختمان ها نزدیک به معابر - ایجاد درختکاری در اطراف خیابان ها - تعییه پارکینگ های خیابانی - درنظر گرفتن فضاهای پارک مخفی و گاراژ ها - طراحی معابر با سرعت کم برای عبور اتومبیل - طراحی معابر صرف پیاده برای عبور و مرور عابرین پیاده	قابلیت پیاده روی ^{۱۲}
(Duany & Plater-Zyberk, 2008; Tu et al., 1999; CNU & HUD, 2000; Arendt, 1999)	- تاکید بر شبکه معابر پیوسته در راستای توزیع ترافیک و تسهیل در پیاده روی. - تاکید بر طراحی سلسله مراتبی از معابر (خیابان های باریک با عرض کم در کوچه ها تا بلوارها) - طراحی شبکه صرفاً پیاده در محدوده قلمرو عمومی و با کیفیت بالا به منظور پیاده روی دلپذیر.	ارتباط پذیری ^{۱۳}

بتواند بین اشتغال، سکونت و خدمات شهری تعادل برقار کند.

-۳- افزایش تراکم و رشد هوشمند: در ادبیات قبل از نوشهرسازی، به دلیل رواج استفاده از اتومبیل شخصی، شهرها به صورت پراکنده رشد می کردند. نوشهرسازی با پیشنهاد تراکم بالا، از تخریب گسترده محیط زیست جلوگیری می کند.

-۴- پیاده روی: در الگوهای نوشهرسازی، از طریق

شکل ۲. فاصله پیاده روی
(منبع: WWW.CNU.ORG)

۵-۳- اصول نوشهرسازی^{۱۴}

نوشهرسازی دارای ۱۰ اصل است که عبارتند از: قابلیت پیاده روی، ارتباط پذیری، کاربری مختلط و متنوع، مسکن مختلط، معماری و طراحی شهری با کیفیت، ساختار محلات سنتی، تراکم افزایش یافته، حمل و نقل هوشمند، پایداری و کیفیت زندگی. تدوین اصول ده گانه فوق که در جدول ۳ به آنها اشاره شده، سبب شده است تا مکتب نوشهرسازی

نظریه‌پردازان	مفاهیم	اصول نوشهرسازی
(Duany & Plater-Zyberk, 2008; Jepson Jr & Edwards, 2010; Tu et al., 1999; Charter of the New Urbanism E. Rendal, 1999; CNU & HUD, 2000; Arendt, 1999)	- تاکید بر تنوع کاربری‌های مختلط و متنوع مانند کاربری‌های خدماتی، تجاری، دفاتر اداری، آپارتمان‌ها... در محلات، بلوک‌ها و همچنین استفاده گروه‌های سنی، طبقات، فرهنگ‌ها و نژادهای مختلف از خدمات موجود.	کاربری مختلط و تنوع ^{۱۴}
(Duany & Plater-Zyberk, 2008; Jepson Jr & Edwards, 2010; Tu et al., 1999; Charter of the New Urbanism E. Rendal, 1999; CNU & HUD, 2000; Arendt, 1999)	- وجود گونه‌های ساختمانی متنوع، اندازه‌های گوناگون پلاک‌ها و قیمت‌های مختلف واحدهای مسکونی.	مسکن مختلط ^{۱۵}
(Jepson Jr & Edwards, 2010; Charter of the New Urbanism E. Rendal, 1999; CNU & HUD, 2000; Arendt, 1999)	- تاکید بر زیبایی، آسایش محیط انسانی، حس مکان، مقیاس انسانی در طراحی ساختمان و فضای ساختمان.	معماری و طراحی شهری با کیفیت ^{۱۶}
(Duany & Plater-Zyberk, 2008; CNU & HUD, 2000; Arendt, 1999; Charter of the New Urbanism E. Rendal, 1999; Bohl, 2000)	- دارای مرکز و مرز محله قابل تشخیص و متمایز. - طراحی فضاهای باز عمومی با کیفیت در مرکز محله و در قلمرو عمومی و به منظور نمایش هنر مدنی. - دربرگرفتن مجموعه‌های از کاربری‌های خدماتی، تجاری، مسکونی و ... در فاصله مناسب و پیاده‌روی در مدت زمان ۱۰ دقیقه برای استفاده از آن. - برنامه‌ریزی و طراحی دومنظوه در راستای استقرار تراکم کاربری‌ها در مرکز شهر و کاسته شدن از تراکم‌ها در سمت لبه شهر.	ساختمار سنتی محلات ^{۱۷}
(Duany & Plater-Zyberk, 2008; CNU & HUD, 2000; Charter of the New Urbanism E. Rendal, 1999; Arendt, 1999)	- افزایش بناهای مسکونی، کاربری تجاری و کنارهم قرارگیری کاربری‌های خدماتی نزدیک به واحدهای مسکونی به منظور دسترسی راحت‌تر ساکنین و مراجعه به آن‌ها بصورت پیاده.	تراکم افزایش یافته ^{۱۸}
(CNU & HUD, 2000; Arendt, 1999; Charter of the New Urbanism E. Rendal, 1999)	- دارای شبکه حمل و نقل ریلی با کیفیت بالا به منظور ارتباط و اتصال شهرها، شهرهای کوچک و محلات. - طراحی فضاهایی به منظور عبور و مرور روزمره افراد پیاده در جهت ترویج دوچرخه‌سواری و پیاده‌روی.	حمل و نقل ^{۱۹} هوشمند
(Arendt, 1999)	- توسعه بدون اثرات جانبی یا حداقلی در محیط زیست - استفاده از تکنولوژی حامی محیط‌زیست - انرگذاری انرژی - استفاده حداقلی از سوخت‌های فسیلی - استفاده بیشتر از مقیاس انسانی و طراحی فضاهای پیاده‌محور و در مقابل استفاده حداقلی از اتومبیل	پایداری ^{۲۰}
(Arendt, 1999)	- نه شاخص ذکر شده در کتاب هم منجر به ارتقای کیفیت زندگی می‌گردد. فضاهایی را که انسان در آن احساس سرزنشی و شademانی می‌کند، خلق می‌نماید.	کیفیت زندگی ^{۲۱}

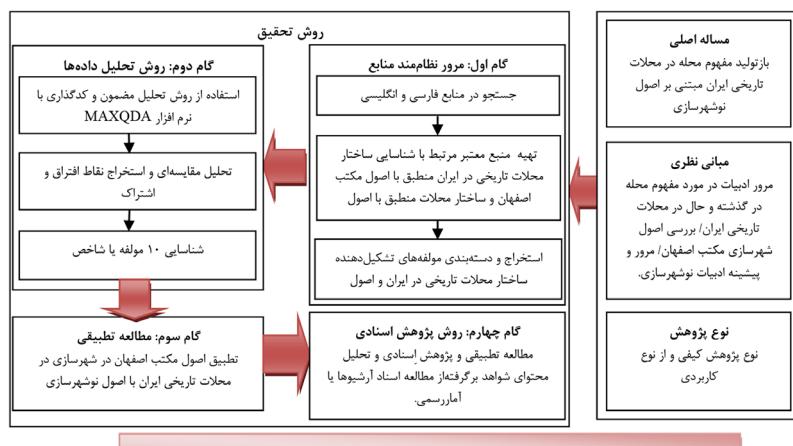
۴- روش پژوهش

با توجه به آن که تحقیق حاضر بر آن است که مفهوم محله را در محلات تاریخی ایران را بررسی نماید و در ادامه با اصول نوشهرسازی مقایسه کند، بکارگیری روش تحقیق کیفی^{۲۲} ضروری به نظر می‌رسد (خنیفر و مسلمی، ۱۳۹۹)؛ بر این اساس پژوهش حاضر از نظر هدف بنیادی^{۲۳} بوده که به روش کیفی مبتنی بر تکنیک‌های مرور نظاممند^{۲۴} و روش تحلیل اسنادی^{۲۵} اجرا شد و از نوع مطالعات اسنادی^{۲۶} و کتابخانه‌ای^{۲۷} است. از آنجاییکه هدف اصلی پژوهش حاضر باز تولید مفهوم محله در محلات تاریخی ایران مبتنی بر اصول نوشهرسازی است، در گام اول، به منظور دستیابی

به منظور دستیابی به هدف اصلی پژوهش حاضر که؛ واکاوی مفهوم محله در محلات تاریخی ایران مبتنی بر اصول نوشهرسازی است، دو مکتب به عنوان چارچوب اصلی پژوهش حاضر مدنظر قرار گرفته است؛ از یک طرف مکتب اصفهان به عنوان الگوی شهرسازی ایرانی-اسلامی و بومی به منظور بررسی اصول و قواعد شهرسازی به کاررفته در ساختار محلات تاریخی در ایران و از طرف دیگر مکتب نوشهرسازی به عنوان الگو و نماد نظریه‌های پست‌مدرن در قرن حاضر و در راستای حل معضلات موجود در محلات معاصر انتخاب و معرفی گردیدند.

براساس مشاهدات استخراج شده از مطالعه اسناد مانند آرشیوها یا آمار رسمی است (مجدفر، ۱۳۸۲)، به منزله مطالعه و تحلیل نظاممند و منظم آن دسته از داده‌های اسنادی است که اطلاعاتی درباره پدیده مورد مطالعه دارد با توجه به اینکه پژوهش حاضر دارای ماهیتی تطبیقی و تحلیلی است. گردآوری اطلاعات آن عمدتاً مبتنی بر روش کتابخانه‌ای و اسنادی است. بدین منظور با بهره‌گیری از کتب، مقالات و سایر اسناد موجود داخلی و خارجی همچنین با توجه به اینکه موضوع این مقاله، انتباق اصول نوشهرسازی در محلات تاریخی ایران را مورده‌هدف قرار داده است، لذا ساختار و الگوی کلی محلات تاریخی در ایران برگرفته از اصول شهرسازی در مکتب اصفهان انتخاب و موردنرسی قرار گرفته است. مستندات و شواهد ارائه شده در آن عمدتاً ناظر بر محله‌های واقع در بافت تاریخی ایران خواهدبود. از طرفی با توجه به روش پژوهش بیان شده و هدف پژوهش و مناسببودن روش تحقیق کیفی و انتخاب روش تحلیل اسنادی، فرآیند اجرای پژوهش حاضر به سه گام تبدیل شده است که عبارتند از؛ موردنظاممند منابع، مطالعه تطبیقی و روش پژوهش اسنادی. خروجی این سه گام، شناسایی تمایزات و اشتراکات اصول نوشهرسازی با اصول شهرسازی در بافت تاریخی ایران خواهدبود. فرآیند اجرای پژوهش در شکل ۵ نمایش داده شده است.

به ابعاد اصلی مرتبط با مفهوم محله در محلات تاریخی در دوران گذشته و حال، منابع معتبر مرتبط با موضوع، به روش مرور نظاممند موردنرسی قرار گرفتند. در گام دوم، با بررسی و استنتاج از منابع فوق، مفاهیم اصلی مرتبط با ساختار محلات تاریخی در ایران منطبق با اصول شهرسازی در مکتب اصفهان در دوران گذشته و حال، جمع‌آوری و ارائه شد. در گام سوم با استفاده از روش تحلیل مضمون برای تحلیل داده‌ها استفاده شده است. در گام چهارم با استفاده از روش مطالعه تطبیقی^{۲۸} به منظور مفاهیم استخراج شده، ساختار محلات تاریخی ایران منطبق با اصول شهرسازی مکتب اصفهان با اصول به کار رفته در مکتب نوشهرسازی بررسی و مقایسه شد. مطالعه تطبیقی یا همسنجی یک نوع از روش تحقیق در رشته علوم اجتماعی است که هدف آن بررسی و تطابق میان فرهنگ‌های کشورها و مناطق مختلف از طریق دریافت وجود اختلاف یا تشابه پدیده مورد بررسی است. مطالعه تطبیقی فرآیندی پژوهشی متشکل از شش مرحله است؛ تدوین موضوع، تعیین دامنه بررسی، تدوین فرضیه در خصوص پدیده، بررسی و تحقیق درباره شbahات‌ها و تفاوت‌ها، توصیف موضوعات مخالف و موافق و تشریح مواضع مغایرت و موافقت (محسنی، ۱۳۹۸). نهایتاً در گام آخر به منظور مطالعه تطبیقی از روش پژوهش اسنادی بهره‌گرفته شد. روش پژوهش اسنادی، روشی برای استفاده از منابع و اسناد بیرونی برای پشتیبانی از نظریه یا دیدگاهی خاص می‌باشد و مشابه تحلیل محتوا است، همچنین

شکل ۵. فرآیند اجرای پژوهش

شكل‌گیری مفهوم محله، مبتنی بر تجربه‌ای اجتماعی از زندگی در یک مکان مشخص بود. محله، فضای کالبدی مناسی را برای زندگی ساکنان آن در قالب یک گروه اجتماعی با روابط اجتماعی قوی فراهم می‌کرده است. همچنین محله قلمروی کالبدی و پشتیبان مفاهیم اجتماعی درون آن بود. این دو نگرش به مفهوم محله در تعیین و تعریف مرزهای کالبدی، عنصر شاخص محله و نیز اصول شکل‌دهنده محله نقش داشت. همچنین علت تشکیل هر محله اغلب بر اساس عواملی چون همبستگی، یگانگی و همسانی قومی و خانوادگی و گاه اداری و حرفه‌ای و طبقاتی شکل می‌گرفته است و برهمان اساس نام‌گذاری می‌شدند. در حالی که با ورود به دوره معاصر، محله مفهوم اجتماعی خود را از دست داده و تنها بصورت یک قلمرو یا یک محدوده سکونتی تبدیل شده که بدون هیچ مرز مشخصی و تنها بر اساس اصول و ضوابط طرح‌های شهری شکل می‌گیرد و دارای هیچ هویت شاخص و بارزی نیست که بتوان محلات را از همدیگر تفکیک کرد.

جدول ۴. مقایسه تطبیقی مفهوم محله در بافت تاریخی ایران در گذشته و حال

مفهوم معاصرسازی محله	مفهوم محله در زمان گذشته	ویژگی‌ها
- واحدی اداری یا سکونتی	- واحدی اجتماعی-فضایی-کارکردي	مفهوم
- محله‌های نامتوجهان و ناهمگن - ساخته شده بر ضوابط طرح‌های شهری بدون درنظرگرفتن هویت محله و بدون هویت و اصالت	- دارای قلمرو و حریم (اجتماعی-فرهنگی-حرفه یا پیشه-مالکیتی) سکونتی - عامل مهم ساختار کالبدی و اجتماعی شهر - واحدی متمایز در ابعاد اجتماعی، مدنی، فرهنگی، کالبدی و اقتصادی	تعريف
- ارتباط‌دهنده مرکز محله با مرکز شهر	- عامل تقویت روابط اجتماعی - مکان سکونت گروه‌های اجتماعی متنوع - وحدت‌دهنده تعاملات اجتماعی درون محله - عامل تعاون و همکاری بین ساکنین - جداگانه، لبه، مرز، تعیین‌کننده حدود بخش‌های مختلف شهر	جایگاه
- معمولاً فاقد الگوی شکل‌گیری - اغلب فاقد مرزهای کالبدی مشخص - توسعه محله‌ها: کمابیش محدود و وابسته به طبقات مرفه	- الگوی شکل‌گیری ارگانیک و متغیر - دارای مرزهای کالبدی مشخص براساس قومیت، شغل، مذهب و حرفه و ...	ساختار هندسی
- فاقد عنصر شاخص	- فضای فرهنگی و مذهبی (مسجد) به عنوان عنصر شاخص	عنصر شاخص
- فاقد اصول شکل‌دهنده	- مرکزیت متأثر از ارزش‌های فرهنگی - دارای قلمرو - سلسه مراتب همیوندی - وحدت و همبستگی اجتماعی - مدیریت محله‌ای و خودکفایی محلات (مهتر) - شکل‌گیری محلات براساس شغل و مذهب و ...	اصول شکل‌دهنده

۵- بحث و یافته‌های پژوهش

۱- نتایج حاصل از مرور سیستماتیک

به منظور رسیدن به اهداف مقاله حاضر، مقایسه تطبیقی مفهوم محله در بافت تاریخی محلات ایران در راستای اصول شهرسازی به کاررفته در مکتب اصفهان با اصول شهرسازی مکتب نوشهرسازی، در دو بخش مجزا صورت پذیرفته است:

۱- مقایسه تطبیقی مفهوم محله در بافت تاریخی ایران در گذشته و دوران معاصر، که در جدول ۴ آمده است.

۲- مقایسه تطبیقی اصول نوشهرسازی با اصول شهرسازی محلات بافت تاریخی ایران مستخرج از مکتب اصفهان که در جدول ۵ آمده است.

با توجه به مباحث گفته شده، نتایج حاصل از مقایسه تطبیقی مفهوم محله در بافت تاریخی ایران در گذشته و حال در جدول شماره ۴ بیان شده است. با مقایسه تطبیقی مفهوم محله در بافت تاریخی ایران در گذشته و حال می‌توان گفت که در گذشته، زمینه اصلی پیدایش و

محله با دسترسی‌های شهری پیوند وجود داشته و دارای سلسله‌مراتب شبکه دسترسی باشند. ساختار اجتماعی قوی علاوه بر محله در فضای شهرها هم ارتقا باید که نهایتاً منعطف‌بودن ساختار کالبدی را در پی داشته باشد. از طرفی رعایت اصول پایداری در طراحی بناهای احداث شده، بهبود کیفیت زندگی مردم و حفظ تعادل اجتماعی در بافت محلات تاریخی و همچنین تعادل استفاده موثر از منابع طبیعی موجود را سبب خواهد شد و باعث صرفه‌جویی در مصرف انرژی خواهد شد می‌گردد. در نهایت استفاده از معماری و طراحی شهری با هویت و با کیفیت در طراحی بناهای ارزشمند در بافت محلات و همچنین رعایت اصول اقلیمی، جغرافیایی و ... حفظ هویت تاریخی و ارزشمند گذشته در معماری و شهرسازی را به نمایش می‌گذارد. در جدول ۵، مقایسه اصول نوشهرسازی با اصول شهرسازی محلات بافت تاریخی ایران پرداخته شده و اصول مشترک استخراج گردیده است.

از مرور سیستماتیک ساختار شهرسازی اصول مکتب اصفهان در محلات تاریخی ایران با اصول نوشهرسازی، تعداد ۱۰ شاخص استخراج گردیده است که نشان‌دهنده اشتراکات و همپوشانی این اصول با یکدیگر است. این ۱۰ شاخص عبارتند از: پیوستگی (پیوند مرکز شهر و مراکز محله)، مرکزیت و قلمرو محله‌ای، پیوند میان شبکه راههای بین‌شهری با شبکه گذرهای اصلی محلات، سلسله‌مراتب دسترسی، ساختار اجتماعی فضایی، انعطاف‌پذیری ساختار کالبدی، ساختار اجتماعی قوی محلات، پایداری و معماری و طراحی شهری با کیفیت و باهویت. براساس نتایج بدست آمده و در انطباق اصول بکاررفته در ساختار محلات تاریخی در ایران با اصول نوشهرسازی می‌توان به این نتیجه رسید که در بازطراحی محلات باید این موارد مدنظر قرار گیرد؛ بدین صورت که: محله‌ها باید متراکم، پیاده‌مدار و دارای کاربری مختلط باشند. قلمرو و مرز هر محله باید مشخص بوده و ارتباط قوی با مرکز شهر داشته باشند. از طرفی بین شبکه دسترسی

جدول ۵. مقایسه تطبیقی اصول نوشهرسازی با اصول شهرسازی محلات بافت تاریخی ایران مستخرج از مکتب اصفهان

ردیف	شاخص‌ها	اصول شهرسازی محلات تاریخی ایران منطبق با مکتب اصفهان	اصول نوشهرسازی
۱	پیوستگی (پیوند مرکز شهر و مراکز محله)	- وجود ساختار ارگانیک و شکل‌گیری خودروی بافت محلات تاریخی در شهرهای ایران، با توجه به متغیرهای مانند ویژگی‌های اقلیمی، تفاوت‌های فرهنگی و الزامات امنیتی	- بازنده‌سازی و احیای اصول شهرسازی منطبق بر سنت‌های ملی و منطقه‌ای و تحقق تناسب و هماهنگی از طریق یکپارچگی و تلفیق سازنده میان عناصر کالبدی و فیزیکی بافت
۲	مرکزیت و قلمرو محله‌ای	- عملکرد هر محله به عنوان یک سلول واحد مستقل و دارای یک مرکز واحد و مستقل	- پیکارچگی و هماهنگی و ارتباط مراکز محلی با محیط کالبدی و فیزیکی پیرامون خود
۳	پیوند میان شبکه راههای بین شهری با شبکه گذرهای اصلی محلات	- ارتباط‌پذیری در بافت تاریخی به وسیله گذرهای اصلی مخصوصاً بازارها با دیگر معابر متصل شونده به آن	- طراحی معابر در فضای محله با اولویت مرتبط با کاربری مسکونی - طراحی فضای ایمن در محله از طریق آرام‌سازی ترافیک در معابر درون محله‌ای - طراحی و ایجاد کاربری‌های مختلط مسکونی در محلات
۴	سلسله مراتب دسترسی	- وجود محلاتی با قابلیت بالای پیاده‌روی و دارای سلسه‌مراتب راه‌ها (از اصلی‌ترین معابر شامل شریانی‌ها تا فرعی‌ترین آن شامل بن‌بست‌ها)	- رعایت اصول ایمنی برای عابرین پیاده - طراحی مسیر عبور دوچرخه - طراحی فضاهایی مطلوب و جذب‌کننده عابرین جهت پیاده‌روی - خیابان‌های ایمن و مناسب جهت رانندگی
۵	سلسله مراتب فضایی	- فضاهای ارتباط‌دهنده مانند میدان، تکیه، حسینیه و حیاط مسجد جامع با دیگر فضاهای و همچنین تمرکز کاربری‌ها در محلات مسکونی و رفع نیازهای ساکنین محله.	- طراحی محلات با تمرکز بر واحد همسایگی به عنوان یکی از اصول اساسی در ساختار محلات

ردیف	شاخص‌ها	اصول شهرسازی محلات تاریخی ایران منطبق با مکتب اصفهان	اصول نوشهرسازی
۶	انعطاف‌بزیری ساختار کالبدی	- فضاهای عمومی و مراکز محلات از جمله حسینیه‌ها - میدان‌ها به عنوان مکان‌هایی برای ظاهرشدن با شکل‌گیری - وجود سرزنگی در میدان‌ها و خیابان‌ها - ظاهرات اجتماعی و صحنه‌ای برای تعاملات اجتماعی مردم.	- فعال‌بودن و شلوغ‌بودن میدان‌ها و خیابان‌ها - تعامل و ارتباط بین فضای خصوصی و فضای عمومی و تجمع
۷	ساختمار اجتماعی قوی محلات	- تاثیر مثبت ویژگی‌های فضایی در محلات بر ارتباطات و روابط اجتماعی - آشنایی و ارتباط ساکنین محله با یکدیگر و پشتیبانی و ایجاد از تجمعات محلی - حفظ هویت مکانی محلات - حفظ و ارتقای ساختارهای فرهنگی و تاریخی موجود در بافت محلات	- فضاهای شهری دارای امنیت برای عابرین، دارای سلسه مرائب و قابل مدیریت و نظارت - جلب توجه و مجدوب‌نمودن ساکنین به محیط با ایجاد حس امنیت در محیط شهری با محلی - معابر محلی متعلق به ساکنین محله
۸	پایداری	- تعادل استفاده موثر از منابع طبیعی موجود - مقابله با توسعه‌های نامتعادل و ناسازگار با محیط‌بزیست و فرهنگ محلی - بهبود کیفیت زندگی مردم و حفظ تعادل اجتماعی در بافت محلات تاریخی - استفاده از روش طبیعی برای گرمایش و سرمایش ساختمان‌ها - ایجاد سایه‌اندازی با استفاده از حیاط مرکزی، کوچه باریک و سایه و ... در فضای شهری محلات	- نظارت بر محلات از طریق ارگان‌ها و نهادهای مختلف محلی، ملی یا بین‌المللی جهت ارتقای کیفیت زندگی شهروندان، ارتقای زیبایی، آرستگی بافت شهری، جلوگیری از توسعه نامناسب و ... - رعایت اصول نورپردازی و جریان‌ها در طراحی و ساخت بنایها. - طراحی و احداث ساختمان‌ها با توجه به نیازها و مطلوب برای انسان و هماهنگ با محیط طبیعی.
۹	معماری و طراحی شهری با کیفیت و با هویت میراث گذشته.	- توجه به هویت و ارزشمندی‌بودن بناها و فضاهای عمومی یا خصوصی با اصول معماری و شهرسازی بومی. - استفاده از فرهنگ بومی و هویت تاریخی و ارزشمند گذشته در معماری و شهرسازی - آگاهی و احترام به ارزش‌ها و اصول شهرسازی تشکیل‌دهنده بافت تاریخی محله - شناخت عناصر اصلی تشکیل‌دهنده در ساختار محله	- ساخت بناهای عمومی با اصول معماری کلاسیک و بناهای خصوصی با اصول معماری و شهرسازی بومی.

رویکرد نوشهرسازی به عنوان راهبردهای هماهنگ‌کننده محیط کالبدی، اجتماعی و فرهنگی در سطح محله به شمار می‌رود.

با توجه به اینکه هدف اصلی مقاله بازتولید مفهوم محله در محلات تاریخی ایران بر اساس اصول نوشهرسازی است، این مقاله دو هدف اصلی را در راستای پاسخ به هدف اصلی پیگیری نموده است، هدف نخست استخراج اصول شهرسازی به کاررفته در بافت محلات تاریخی ایران و شباهت‌ها و تفاوت‌های اصول استخراج شده با اصول نوشهرسازی بود؛ بدین صورت که در ابتدا با استفاده از روش مرور سیستماتیک و نظاممند، اصول و قواعد محلات تاریخی در ایران بر اساس اصول مکتب اصفهان در شهرسازی ذکر و تعاریف مبتنی بر آن انجام شد و سپس در راستای مفاهیم و اصول مکتب اصفهان در شهرسازی، مقایسه تطبیقی

۶- نتیجه‌گیری

نوشهرسازی در اولین کنگره شهرسازی نوین مطرح شد و یکی از رویکردها و متغیرهای مهم در شهرسازی نوین محسوب می‌شود. اصول ده‌گانه نوشهرسازی که شامل قابلیت پایداری، ارتباط‌بزیری، کاربری مختلط و تنوع، مسکن مختلط، معماری و طراحی شهری باکیفیت، احترام به محیط به عنوان اصول اصلی و مهم شکل‌دهنده معماری و فضاهای شهری بافت‌های تاریخی و میراث گذشته،

عبارتند از؛ پیوستگی (پیوند مرکز شهر و مراکز محله)، مرکزیت و قلمرو محله‌ای، پیوند میان شبکه راههای بین شهری با شبکه گذرهای اصلی محلات، سلسله مراتب دسترسی، سلسله مراتب فضایی، انعطاف‌پذیری ساختار کالبدی، ساختار اجتماعی قوی محلات، پایداری و معماری و طراحی شهری باکیفیت و باهویت. یافته‌ها نشان داد که بین اصول نوشهرسازی و ساختار محلات تاریخی ایران شباهت‌های بسیاری وجود دارد که این اشتراکات سبب استخراج اصول دهگانه شد که در جدول شماره ۵، نشان داده شده است که از یک طرف اصول شهرسازی بومی و ایرانی را تداعی می‌نماید و از طرف دیگر نگاه به آینده داشته و نیازهای معاصر را مدنظر قرار می‌دهد. که در این راستا هدف دوم تحقیق نیز پاسخ داده شد.

براساس نتایج بدست آمده و در انطباق اصول بکاررفته در ساختار محلات تاریخی در ایران با اصول نوشهرسازی می‌توان به این نتیجه رسید که در بازطراحی محلات باید موارد زیر صورت پذیرد بدین ترتیب که؛ محله‌ها باید متراکم، پیاده‌مدار و دارای کاربری مختلط باشند. زیرا محله‌ها معمولاً روی یک کاربری خاص تمرکز داشته باشند که در ایران و منطبق با مکتب اصفهان، کاربری مدنظر مسجد و در مکتب نوشهرسازی کاربری مدنظر آموزشی از نوع دبستان بوده و باید در صورت امکان اصول طراحی محله را حول یک کاربری مختص محله درنظر داشت. بیشتر فعالیت‌های روزانه مخصوصاً افراد مسن و جوان و علی‌الخصوص افرادی که رانندگی نمی‌کنند در مسافت پیاده درنظر گرفته شود. شبکه پیمایش خیابان‌ها باید طوری طراحی شوند که ساکنین به پیاده‌روی تشویق شده و از تعداد سفرها کم شود و در نتیجه در مصرف انرژی صرفه‌جویی صورت گیرد. هر محله در یک گستره وسیع و دارای مرز و قلمرو مشخص با یک مرکز محله به فعالیت خود ادامه دهد و افراد ساکن در آن دارای سن، نژاد و سطح درآمدی مختلف باشند و مطابق با آن‌ها انواع بناهای مسکونی با متراز و قیمت مناسب طراحی و برنامه‌ریزی شود و با ایجاد تراکم ساختمانی و حفظ دسترسی پیاده به ایستگاه‌های

مفهوم محله در بافت تاریخی ایران در گذشته و حال بر اساس شش متغیر مقایسه شدند که عبارتند از؛ مفهوم، تعریف، جایگاه، ساختار هندسی، عنصر شاخص و اصول شکل‌دهنده. نتایج نشان داد که؛ در دوره‌های گذشته، عامل مهم در پیدایش ساختار مفهوم محله بر اساس مفهوم اجتماعی از سکونت بود. محله، فضای کالبدی مناسبی را برای زندگی ساکنان آن در قالب یک گروه اجتماعی با روابط اجتماعی قوی فراهم می‌کرده است. همچنین محله قلمروی کالبدی بوده که پشتیبان روابط اجتماعی است. این دو نگرش به مفهوم محله در تعریف مرزهای کالبدی، عنصر شاخص محله و نیز اصول شکل‌دهنده محله نقش اصلی و اساسی داشته است. به عبارتی در گذشته در شهرهای ایران، محله‌ها واحدهای اصلی شکل‌دهنده شهرها تلقی می‌شدند که در داخل محلات، همبستگی، وحدت و همگونی قومی و خانوادگی مشاهده شده و حتی در بعضی موارد تجانس و تشابهات اداری، حرفه و پیشه و طبقاتی نیز داشته‌اند. درحالیکه با ورود به دوره معاصر، محله مفهوم اجتماعی خود را از دست داده و تنها بصورت یک قلمرو یا به زبان ساده‌تر، محدوده سکونتی تبدیل شده که بدون هیچ مرز مشخصی و تنها براساس اصول و ضوابط طرح‌های شهری شکل می‌گیرد و دارای هیچ هویت شاخص و بارزی نیست که بتوان محلات را از هم‌دیگر تفکیک کرد. از مرور سیستماتیک ساختار شهرسازی اصول مکتب اصفهان در محلات تاریخی ایران با اصول نوشهرسازی، تعداد ۱۰ شاخص استخراج گردیده است که نشان‌دهنده اشتراکات و همپوشانی این اصول با یکدیگر است، که با توجه به مطالب فوق هدف اول پاسخ داده شد.

سپس مطابق با هدف دوم مقاله با استفاده از روش اسنادی و مقایسه تطبیقی، به بررسی تطبیقی مؤلفه‌های استخراج شده اصول نوشهرسازی و انطباق آن با اصول شهرسازی ایران منطبق با اصول مکتب اصفهان در بافت محلات تاریخی در ایران پرداخته شد. مطابق با جدول شماره ۵؛ مقایسه اصول نوشهرسازی با اصول شهرسازی محلات بافت تاریخی ایران انجام شده و اصول مشترک استخراج گردیده که شامل ۱۰ شاخص یا مؤلفه است که

- 2- Traditionl Neighborhood Development.
- 3- Andre Duany.
- 4- Elizabet Plater-Zyberk.
- 5- Seaside.
- 6- Transit Oriented Development.
- 7- Jane Jacobs
- 8- Peter Calthorpe
- 9- Urban Sprawl
- 10- Laguna West
- 11- New Urbanism principled
- 12- Walk Ability
- 13- Connectivity
- 14- Mixed Use & Diversity
- 15- Mixed Housing
- 16- Quality Architecture & Urban Design
- 17- Traditional Neighborhood Structure
- 18- Increased Density
- 19- Smart Transportation
- 20- Sustainability
- 21- Quality of life
- 22- Qualitative Research
- 23- Basic Research
- 24- Systematic Review
- 25- Documentary Research
- 26- Documentary Study
- 27- Library Study
- 28- Comparative Research

۱۲- منابع

۱- احمدی، فرزانه؛ افشار، علی و آقالطیفی، آزاده. (۱۳۹۳). عوامل تاثیرگذار بر حس تعلق در فرآیند بازآفرینی در پافت مسکونی اطراف حرم حضرت امام رضا (ع)؛ محله نوغان. هفت شهر، ۴۷، (۴۸)، ۷۰-۸۴.

Magiran.com/p1556739

۲- اشرف، احمد. (۱۳۵۳). ویژگی‌های تاریخی شهرنشینی در ایران دوره اسلامی. نامه علوم اجتماعی، ۱(۴)، ۷-۴۹.

<https://ensani.ir/fa/article/148734>

وسایط حمل و نقل عمومی، در جایگزین کردن حمل و نقل عمومی به جای استفاده از اتومبیل مدنظر گیرد. فعالیت‌های اجتماعی، تجاری و ... با قرارگیری در مرکز محله، جهت دسترسی سریع همه افراد از جمله کودکان و به صورت پیاده و یا با استفاده از دوچرخه مقدور باشد. بنابراین، می‌توان گفت که با رعایت اصول بالا در بازطراحی محلات تاریخی در ایران، می‌توان به محله‌ای دست یافت که با بازنده‌سازی و احیای خصوصیات ارزشمند فرهنگی و میراث خود، هویت تاریخی و در نتیجه آن هویت ایرانی-اسلامی خود را در عین آنکه حفظ نموده، احیا و بازسازی نماید و همچنین ویژگی‌های محلات معاصر را متناسب با نیازهای امروزی ساکنین آن، در خود جای دهد.

۷- حامیان مالی

مقاله حامی مالی و معنوی نداشته است.

۸- مشارکت نویسنده‌گان

«نویسنده‌گان به اندازه یکسان در مفهوم‌سازی و نگارش مقاله سهیم هستند. همه نویسنده‌گان محتوای مقاله ارسالی برای داوری را تایید کردند و در مورد تمام جنبه‌های کار توافق دارند.»

۹- اعلام عدم تعارض منافع

«نویسنده‌گان اعلام می‌دارند که در انجام این پژوهش هیچ‌گونه تعارض منافعی برای ایشان وجود نداشته است.»

۱۰- قدردانی

ما از همه افراد برای مشاوره علمی در این مقاله سپاس‌گزاریم.

۱۱- پی‌نوشت‌ها

- 1- New Urbanism.

- ۱۳- حاجی‌پور، خلیل؛ حسین‌پور، محمد و کتابچی، عمارد. (۱۳۹۱). شهرسازی نوین راهی به سوی ایجاد محلات پایدار. <https://www.sid.ir/paper/495837/fa>. ۸۰-۸۷، ۱۸.

۱۴- حبیبی، سید محسن. (۱۳۸۴). از شار تا شهر، تحلیلی تاریخی از مفهوم شهر و سیمای کالبدی آن. تهران: نشرت دانشگاه تهران.

۱۵- حسین‌زاده‌دلیر، کریم و آذر، علی. (۱۳۸۷). ساماندهی و بهسازی محلات سنتی با استفاده از رویکرد شهرسازی جدید (نمونه‌موردی: محله سرخاب تبریز). *جغرافیا و توسعه ناحیه‌ای*، ۷(۱۱)، ۱۱۷-۱۴۶.

<https://doi.org/10.22067/geography.v6i11.4282>

۱۶- حسینی، سیدباقر؛ عظمتی، حمیدرضا و باقری، محمد. (۱۳۸۵). تاثیر ادراکی-رفتاری فضاهای باز محله در سلامت داشن‌آموزان. *فصلنامه فناوری و آموزش*، ۱، ۱۷-۲۸.

<https://doi.org/10.22061/tej.2006.1233>

۱۷- خنیفر، حسین و مسلمی، ناهید. (۱۳۹۹). *اصول و صیانی روش‌های پژوهش‌کیفی*. تهران: نگاه دانش.

۱۸- رحیمی، مرjan. (۱۳۹۲). احیای بافت تاریخی شهرها با تکیه بر اصول نوشهرگرایی. مقاله منتشر شده در /وین هماش ملی معماری، صرمت، شهرسازی و محیط زیست پایدار، همدان. <https://civilica.com/doc/263805>

۱۹- رحیمی، بهنام؛ معصومی، محمدتقی و نظمفر، حسین. (۱۴۰۱). واکاوی مبتنی بر اصول نوشهرسازی در محلات شهری با استفاده از تکنیک رتبه‌بندی براساس تشابه به حل ایده‌آل (مطالعه موردی: کلانشهر رشت). *مهندسی جغرافیایی سرزمین*، ۶(۳)، ۵۹۹-۶۱۶.

DOR: 20.1001.1.25381490.1401.6.3.4.5

۲۰- رهنما، محمدحریم؛ شکوهی، محمدا جزا و تشکری بهشتی، آزاده. (۱۴۰۰). بررسی الگوی تحقق محله پایدار با رویکرد نوشهرگرایی مطالعه‌موردی: محله شهید هاشمی نژاد (پاچنار) مشهد. *فصلنامه علمی پژوهش و برنامه‌ریزی شهری*، ۱۲(۴)، ۱۲-۱۴.

https://www.jget.ir/article_130730.html.

۲۱- سادات‌محمدی، سارا و علیان، علمدار. (۱۳۹۷). ساختار کالبدی محله در شهرهای ایرانی-اسلامی. *فصلنامه علمی تخصصی مطالعات طراحی شهری و پژوهش‌های شهری*، ۱(۳)، ۵۱-۶۰.

<https://sid.ir/paper/524805/fa>

۲۲- سلطان‌زاده، حسین. (۱۳۸۹). فضاهای شهری در بافت‌های

۳- اصغرزاده یزدی، سارا. (۱۳۸۹). اصول پیشنهادی نوشهرگرایی در برنامه‌ریزی محله‌های شهری. *مسکن و محیط رستا*, ۲۹(۵۰-۵۳).

۴- باغبان، اسماعیل و کرکه‌آبادی، زینب. (۱۳۹۸). نوشهرگرایی و راهکارهای بهبود ظرفیت‌های عملکردی و سکونتی بافت‌های فرسوده شهری (مطالعه‌موردی: بافت فرسوده شهر سمنان). *فصلنامه علمی تخصصی دانش انتظامی سمنان*، ۹(۳۱)، ۲۷.

<https://ensani.ir/fa/article/download/520949>

۵- بصیرت، میثم. (۱۳۸۶). نوشهرسازی چه می‌گوید؟ درآمدی بر اصول و مبانی نظری نوشهرسازی. *فصلنامه آبادی*، ۱۷(۵۷)، ۱۱۵-۱۱۶.

<https://www.sid.ir/paper/514391/fa>

۶- پارسی‌پور، حسن و ضیاع‌توان، محمدحسن. (۱۳۹۲). پست مدرنیسم و شهر با تاکید بر الگوها و طرح‌های برنامه‌ریزی شهری. *پژوهش و برنامه‌ریزی شهری*، ۴(۱۲)، ۵۷-۷۶.

<https://www.sid.ir/paper/220400/fa>

۷- پاکزاد، جهانشاه. (۱۳۸۲). بررسی تطبیقی شهرهای ایرانی و اروپایی برای ریشه‌یابی موانع تاریخی مشارکت مدنی. *صفه*، ۳۷، ۴۱-۴۲.

https://soffeh.sbu.ac.ir/article_99952_e066a2296c4d-ed65e1e6025da70541c3.pdf

۸- پورمحمدی، محمدرضا؛ قاسمی، معصومه و سالکی ملکی، محمدعلی. (۱۳۹۳). مطالعه و ارزیابی بافت‌های مختلف شهری با رویکرد منشور نوشهرگرایی (نمونه‌موردی: شهر تبریز). *مجله علمی پژوهشی مطالعات و پژوهش‌های شهری و منطقه‌ای*، ۶(۲۱)، ۲۱-۴۲.

https://urs.ui.ac.ir/article_20089.html?lang=fa.

۹- پورموسیوی، سیدنادر؛ جمشیدی شیخی آبادی، آزو و لرزنگنه، مجتبی. (۱۴۰۱). کاربست اصول نوشهرگرایی و حس مکان در بازارآفرینی محله آبشوران کرمانشاه. *مطالعات ساختار و کارکرد شهری*، ۱۰(۳۴)، ۷۹-۱۲۵.

https://shahr.journals.umz.ac.ir/article_4114.html

۱۰- پیریابایی محمدتقی و سجادزاده، حسن. (۱۳۹۰). تعلق جمعی به مکان، تحقق سکونت اجتماعی در محله سنتی. *باغ نظر*، ۱۶(۸)، ۵۱-۶۰.

https://www.bagh-sj.com/article_2.html

۱۱- توسلى، محمود. (۱۳۸۱). ساخت شهر و معماری در اقلیم گرم و خشک. تهران: انتشارات پیام و پیوند نو.

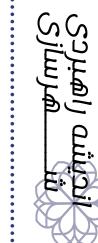
۱۲- ثقه‌الاسلامی، عمیدالاسلام و امین‌زاده، بهنام. (۱۳۹۲). بررسی تطبیقی مفهوم و اصول به کاررفته در محله ایرانی و واحد همسایگی غربی. *هويت شهر*، ۱۳(۷)، ۳۳-۴۵.

- ۳۴- محمدی دوست، سلیمان؛ خانی زاده، محمدعلی و زیلایی، شهر باز. (۱۳۹۵). امکان‌سنجی بکارگیری اصول نوشهرگرایی در بازار آفرینی پایدار محلات ناکارآمد و مسئله دار شهری با تأکید بر رشد هوشمند (مورد پژوهشی: بخش مرکزی شهر اهواز). *فصلنامه برنامه‌ریزی منطقه‌ای*, ۴۲(۶)، ۲۱۵-۲۳۰.
- https://jzpm.marv-dasht.iau.ir/article_2172.html
- ۳۵- مدنی بور، علی. (۱۳۷۹). طراحی فضای شهری نگرشی بر فرآیندی اجتماعی و مکانی. *ترجمه فرهاد مرتضایی*، تهران: انتشارات شرکت پردازش و برنامه‌ریزی شهری شهرداری تهران.
- ۳۶- مشهدی‌زاده دهاقانی، ناصر. (۱۳۸۵). مستندسازی بافت با ارزش فرهنگی و تاریخی نایین و محمدیه. اصفهان: سازمان میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری استان اصفهان.
- ۳۷- منصوری، سیدامیر. (۱۳۸۶). دو دوره سازمان فضایی در شهرهای ایرانی قبل و بعد از اسلام. *باغ نظر*, ۴(۷)، ۵۰-۶۰.
- https://www.bagh-sj.com/article_67.html
- ۳۸- نقی‌زاده؛ محمد. (۱۳۸۵). *معماری و شهرسازی اسلامی (صباپی نظری)*. اصفهان: انتشارات راهیان.

References

- Ahmadi, F., Afshar, A., & Aghalatifi, A. (2014). Factors influencing a sense of belonging in the regeneration of Noghan Neighborhood in the residential fabric near the Imam Reza Shrine. *Haft Shahr*, 47(48), 70-84..[In Persian]. Magiran.com/p1556739
- Alexander, D., & Wydeman, B. (2020). The intersection and divergence of new urbanism and environmental psychology: An exploration. *Frontiers in Built Environment*, 6(61). <https://www.frontiersin.org/articles/10.3389/fbuil.2020.00061/full>
- Arendt, R. (1999). *Chapter of The New Urbanism*. Congress for The New unbanism.
- Asgharzadeh Yazdi, S. (2009). Proposed principles of neo-urbanism in urban neighborhood planning. *Housing and Rural Environment*, 29(130), 50-63. [In Persian]. <https://www.sid.ir/paper/185999/fa>

- تاریخی ایران. تهران: دفتر پژوهش‌های فرهنگی.
- ۲۳- سلطان‌زاده، حسین. (۱۳۶۷). مقدمه‌ای بر تاریخ شهر و شهرنشینی در ایران. تهران: انتشارات امیرکبیر.
- ۲۴- شیخی، محمد. (۱۳۸۲). ساختار محله‌ای شهر در سرزمین‌های اسلامی. *فصلنامه علوم اجتماعی*, ۱۰(۲۲)، ۳۹-۶۸.
https://qjss.atu.ac.ir/article_5244.html
- ۲۵- شیعه، اسماعیل. (۱۳۸۴). *با شهر و منطقه در ایران*. تهران: انتشارات دانشگاه علم و صنعت ایران.
- ۲۶- صفوی، سیدعلی؛ رضایی، محمود و سعادتمدی، مژگان. (۱۳۹۷). کاربست اصول نوشهرگرایی مطابق با شناسه‌های شهر ایرانی-اسلامی (مطالعه موردی: محله مسکونی و قدیمی رباط‌کریم (رباط کنه). نشریه پژوهش‌های جغرافیای انسانی، ۴۵(۴)، ۹۲۹-۹۴۴.
- ۲۷- فلامکی، محمد منصور. (۱۳۷۴). *باززنده‌سازی بناها و شهرهای تاریخی*. تهران: دانشگاه تهران.
- ۲۸- قربی، میترا و محمدی، حمید. (۱۳۹۶). کاربست نظریه نوشهرگرایی در شهرسازی: موافقان و مخالفان. *دانش شهرسازی*, ۱۰(۱)، ۱۰۱-۱۱۷.
- ۲۹- کدیور، اطهر؛ کلانتری خلیل‌آباد، حسین و حاتمی‌نژاد، حسین. (۱۳۹۴). بازار آفرینی مفهوم محله در شهرهای سنتی ایران براساس اصول نوشهرسازی. منتشر شده در همایش ملی بافت‌های فرسوده و تاریخی شهری: چالش‌ها و راهکارها، کاشان، دانشگاه کاشان. <https://civilica.com/doc/422363>
- ۳۰- کلانتری، محسن؛ اسلامی‌پریخانی، صدیف؛ مشکینی، ابوالفضل و پیری، عیسی. (۱۳۹۹). نوشهرگرایی و حسن مکان، مطالعه موردی: محله هفت حوض شهر تهران. نشریه پژوهش‌های جغرافیای انسانی، ۵۴(۳)، ۸۰۱-۸۱۴.
https://jhgr.ut.ac.ir/article_79367.html
- ۳۱- لطیفی، غلامرضا و صفری‌چاک، ندا. (۱۳۹۲). بازار آفرینی مفهوم محله در شهرهای ایرانی-اسلامی برپایه اصول نوشهرگرایی. *فصلنامه مطالعات شهری*, ۸(۲)، ۳-۱۲.
https://urbstudies.uok.ac.ir/article_6418.html
- ۳۲- مجدر، فاطمه. (۱۳۸۲). *جامعه‌شناسی عمومی*. تهران: شعاع.
- ۳۳- محسنی، الهه. (۱۳۹۸). *روش‌شناسی حقوق تطبیقی*. *مطالعات حقوق تطبیقی*, ۱۰(۲)، ۶۹۵-۷۱۷.
<https://jcl.ut.ac.ir/>

- 5- Ashraf, A. (1975). Some historical characteristics of urbanization in Iran during the Islamic period. *Social Sciences Letter*, 1(4), 7-49. [In Persian]. <https://ensani.ir/fa/article/download/148734>
- 6- Baghban, I., & Karkehabadi, Z. (2019). Urbanism and strategies for improving the functional and habitat capacity of urban exhausted tissues, Case study of worn out tissue of Semnan city. *Semnan Police Knowledge Quarterly*, 9(31), 27-48. [In Persian]. <https://ensani.ir/fa/article/download/520949>
- 7- Basirat, M. (2006). What does NewUrbanism say? An introduction to the principles and theoretical foundations of new urban development. *Abadi Quarterly*, 17(22(57)), 110-115. [In Persian]. <https://www.sid.ir/paper/514391/fa>
- 8- Bohl, C., C. (2000). New urbanism and the city: potential applications and implications for distressed inner-city neighborhoods. *Housing Policy Debate*, 11(4), 761-801. <https://doi.org/10.1080/10511482.2000.9521387>
- 9- Clements, J. (2017). *New urbanism: How urban design impacts health, wealth, and sustainability of our cities*. Regis University Student Publications (comprehensive collection). <https://epublications.regis.edu/theses/806>
- 10- CNU & HUD. (2000). Principles for inner city neighborhood design. *Conferences of Health Risk*. Blonya, Italy, 356-370.
- 11- Cysek-Pawlak, M. M., & Krzysztofik, S. (2018). The New Urbanism Principle of Quality Architecture and Urban Design versus Place Identity. A Case Study of Val D'Europe and the Manufaktura Complex. *European Spatial Research and Policy*, 25(2), 99-115. <https://doi.org/10.18778/1231-1952.25.2.06>
- 12- Day, K. (2003). New urbanism and the challenges of designing for diversity. *Journal of Planning Education and research*, 23(1), 83-95. <http://dx.doi.org/10.1177/0739456X03255424>
- 13- Deitrick, S. & Ellis, C. (2004). New urbanism in the inner city: a case study of Pittsburgh. *Journal of the American Planning Association*, 70(4), 426-442. <http://dx.doi.org/10.1080/01944360408976392>
- 14- Duany, A, Plater-Zyberk, C. (2008). Company wesite. [On-line]. Available: dpz.com
- 15- Ellis, C. (2002). The new urbanism: Critiques and rebuttals. *Journal of Urban Design*, 7(3), 261-291. <https://scholar.archive.org/work/qptrp4xoaff5nps2td4pu55nci/access/wayback/http://www.ce.umn.edu:80/~levinson/pa8202/Ellis.pdf>
- 16- Elshater, A. (2012). New Urbanism Principles versus Urban Design Dimensions towards Behavior Performance Efficiency in Egyptian Neighbourhood Unit. *Procedia-Social and Behavioral Sciences*, 68, 826-843. <https://doi.org/10.1016/j.sbspro.2012.12.270>
- 17- Elshater, A. (2018). Towards a refined new concept of new urbanism in Egypt. *Asian Journal of Environment-Behaviour Studies*, 3(8), 205-220. <https://doi.org/10.21834/aje-bs.v3i8.292>
- 18- Flamaki, M., M. (2014). *Revitalization of historical buildings and cities*. Tehran: University of Tehran. [In Persian].
- 19- Ghorbi, M., & Mohammadi, H. (2018). Applying the New Urbanism Theory in Urban Planning: Proponents and Opponents. *Danesh Shahrsazi*, 1(1), 101-117. [In Persian]. https://upk.guilan.ac.ir/article_2803.html
- 20- Habibi, M. (2006). *From flow to city, a historical analysis of the concept of the city and its physical features*. Tehran: University of Tehran Press. [In Persian].
- 21- Hajipour, K., Hosseinpour, M. & Katabchi, E. (2012). Modern urban planning is a way to create sustainable neighborhoods. *Manzar Monthly*, (18), 87-80. [In Persian]. <https://www.sid.ir/paper/495837/fa>
- 22- Hosseini, B., Azemati, H., & Bagheri, M. (2015). Perceptual-behavioral impact of neighborhood open spaces on student health. *Technology and Education Quarterly*, 1, 17-28. [In Persian]. <https://doi.org/10.22061/tej.2006.1233>
- 23- Hosseinzadeh Delir, K. & Azar, A. (2008). Organizing

- and improving traditional neighborhoods using the new urban planning approach (a case study of Sorkhab neighborhood in Tabriz). *Geography and Regional Development*, 7(11), 17-146. [In Persian]. <https://doi.org/10.22067/geography.v6i11.4282>
- 24- Hrelja, R., Olsson, L., Pettersson, F., & Rye, T. (2020). *Transit oriented development (TOD): a literature review*. Sweden: K2. https://www.k2centrum.se/sites/default/files/fields/field_uppladdad_rapport/k2_research_2020_2_0.pdf
- 25- Jepson Jr, E. J., & Edwards, M. M. (2010). How possible is sustainable urban development? An analysis of planners' perceptions about new urbanism, smart growth and the ecological city. *Planning Practice & Research*, 25(4), 417-437. <https://doi.org/10.1080/02697459.2010.511016>
- 26- Kadivar, A., Kalantari Khalilabad, H., & Hataminejad, H. (2016). Recreating traditional Iranian cities, based on the concept of neighborhood New Urbanism. Published In *National conference of dilapidated and historical urban textures: challenges and solutions*, Kashan. [In Persian]. <https://civilica.com/doc/422363>
- 27- Kalantari, M., Eslami parikhani, S., Meshkini, A., Piri, I. (2020). New-Urbanism and Sense of Place, A Case Study of Hafthoz Neighborhood in Tehran. *Journal of Human Geography*. 54(3), 801-814. [In Persian]. https://jhgr.ut.ac.ir/article_79367.html
- 28- Khanifar, H., & Muslimi, N. (2019). *Principles and basics of qualitative research methods*. Tehran: Negha Danesh. [In Persian].
- 29- Latifi, G., & Safari Chabok, N. (2014). Regeneration of neighbourhood new urbanism principles times in Islamic Iranian citie. *Urban Studies Quarterly*, 2(8), 3-12. [In Persian]. https://urbstudies.uok.ac.ir/article_6418.html
- 30- Lucka, D. (2018). How to build a community. New Urbanism and its critics. *Urban Development Issues*, 59(1), 17-26. <https://ruj.uj.edu.pl/server/api/core/bitstreams/52342d11-0593-4a05-a6e0-b4145f9f51fd/content>
- 31- Madanipour, A. (2000). *Urban space design with a view on social and spatial process*. translated by Farhad Mortezaei, Tehran: urban planning and processing company publications of Tehran municipality. [In Persian].
- 32- Majdfar, F. (2003). *General sociology*. Tehran: Shua. [In Persian].
- 33- Mansouri, A. (2007). The Spatial Organization of Iranian City in Two Periods: Before and After Islam Based on the Evidences of Kerman City Evolution. *Bagh Nazar*, 4(7) 50-60. [In Persian]. https://www.bagh-sj.com/article_67.html
- 34- Marshall, S. (2003). New urbanism: An introduction. *Built Environment*, 29(3), 188-192.
- 35- Mashhadizadeh Dehaghani, N. (2015). *Documenting the fabric with cultural and historical value of Nayin and Muhammadiyah*. Isfahan: Cultural Heritage Organization, Handicrafts and Tourism of Isfahan province. [In Persian].
- 36- Mohammadidoust, S., Khanizadeh, M. A., & Shahbaz. Z. (2016). The Feasibility Applying the Principles of New Urbanism in Sustainable Recreation of Inefficient and Problematic Urban Areas by Emphasizing on Smart Growth (Case Study: Central Part of Ahvaz City). *Regional Planning Quarterly*, 6(24), 215-230. [In Persian]. https://jzpm.marvdasht.iau.ir/article_2172.html
- 37- Mohseni, A. (2018). Methodology of comparative law. *Comparative law studies*, 10(2), 695-717. [In Persian]. https://jcl.ut.ac.ir/article_74158.html
- 38- Naghizadeh, M. (2006). *Islamic architecture and urban planning (theoretical foundations)*. Isfahan: Rahian Publications. [In Persian].
- 39- Pakzad, J. (2012). Comparative study of Iranian and European cities to find the roots of historical obstacles to civic participation. *Soffeh*, 37, 25-41 [In Persian]. https://soffeh.sbu.ac.ir/article_99952_e066a2296c4ded65e1e6025da70541c3.pdf
- 40- Park, Y., Huang, S. K., & Newman, G. D. (2016).

- A statistical meta-analysis of the design components of new urbanism on housing prices. *Journal of Planning Literature*, 31(4), 435-451. https://digitalcommons.jsu.edu/cgi/viewcontent.cgi?article=1162&context=fac_res
- 41- Parsipour, H., & Ziatavana, M. H. (2012). Postmodernism and the city with an emphasis on urban planning models and plans. *Journal of Urban Research and Planning*, 4(13), 57-76. [In Persian] <https://www.sid.ir/paper/220400/fa>
- 42- Pirbabaei, M., & Sajadzadeh, H. (2018). Collective belonging to the place, realization of social residence in the traditional neighborhood. *Bagh Nazar*, 16(8), 51-60. [In Persian]. https://www.bagh-sj.com/article_2.html
- 43- Poormohammad, M. R., Ghasemi, M., & Salekimaleki, M. A. (2014). Study of Different Urban Texture Based on Charter of New Urbanism Case Study: Tabriz City. *Scientific research journal of urban and regional studies and research*, 6(21), 21-42. [In Persian]. https://urs.ui.ac.ir/article_20089.html?lang=fa
- 44- Pourmousavi, N., Jamshidi Sheikhabadi, A., & Lorzangeneh, M. (2022). Applying the principles of Neo-urbanism and sense of place in the regeneration of Abshurian neighborhood in Kermanshah. *Urban Structure and Function Studies (USFS)*, 10(34), 179-215. [In Persian]. https://shahr.journals.umz.ac.ir/article_4114.html
- 45- Rahimi, B., Masoumi, M.T., & Nazmfar, H. (2022). Analysis of urban neighborhoods according to the neo-urbanism principle using the topsis (Case study: Rasht metropolis). *Geographical Engineering of Territory*. 6(3(13)), 599-616. [In Persian]. [DOI: 10.1001.1.25381490.1401.6.3.4.5](https://doi.org/10.1001.1.25381490.1401.6.3.4.5)
- 46- Rahimi, M. (2013). Revitalizing the historical context of cities by relying on the principles of newurbanism. published In *The first national conference on architecture, restoration, urban planning and sustainable environment*, Hamadan. [In Persian]. <https://civilica.com/doc/263805>
- 47- Rahnama, M. R., Shokouhi, M., & Tashakori Beheshti, A. (2021). Explore pattern to achieve sustainable neighbourhoods with new urbanism approach Case study: Shahid Hasheminezhad Neighbourhood of Mashhad. *Journal Research and Urban Planning*, 12(44), 93-108. [In Persian]. https://www.jget.ir/article_130730.html
- 48- Rendal, E. (1999). Charter of the New Urbanism. Congress of New Urbanism, *Real Estate Literature*, 10(1), 147.
- 49- Sadat Mohammadi, S., & Alian, A. (2017). The physical structure of the neighborhood in Iranian-Islamic cities. *specialized scientific quarterly of urban design studies and urban researches*, 1(3), 51-60. [In Persian]. <https://sid.ir/paper/524805/fa>
- 50- Safavi, A., Rezaiee, M. & Sadatmand. M. (2019). Modern Urbanism Principles in Islamic-Iranian Measures of Urban Planning (Case Study: Robat Karim Residential Area). *Journal of Human Geography Research*, 50(4), 929-944. [In Persian]. https://jhgr.ut.ac.ir/article_61642.html
- 51- Saghatoleslami, A., & Aminzadeh, B. (2012). A comparative study of the concept and principles used in the Iranian neighborhood and the western neighborhood unit. *Hoviyat-e Shahr*; 13(7), 33-45. [In Persian]. <https://www.sid.ir/paper/154639/fa>
- 52- Sheikhi, M. (2012). Neighborhood Structure of the Past Islamic Cities. *Social Sciences Quarterly*, 10(22), 39-68. [In Persian]. https://qjss.atu.ac.ir/article_5244.html
- 53- Shieh, I. (2006). *With city and region in Iran*. Tehran: Publications of Iran University of Science and Technology. [In Persian].
- 54- Soltanzadeh, H (2011). *Urban spaces in the historical contexts of Iran*. Tehran: Cultural Research Office. [In Persian].
- 55- Soltanzadeh, H. (1987). *An introduction to the history of cities and urbanization in Iran*. Tehran: Amir Kabir Publications. [In Persian].

- 56- Song, Y., & Jan knap, G. (2003). New Urbanism and Housing Values: A Disaggregate Assessment. *Journal of Urban Economics*, 54(2), 218-238. [DOI:10.1016/S0094-1190\(03\)00059-7](https://doi.org/10.1016/S0094-1190(03)00059-7)
- 57- Sulistyaningrum, S., & Sumabrata, J. (2018). Transit Oriented Development (TOD) index at the current transit nodes. In *IOP Conference Series: Earth and Environmental Science*, Depok City, Indonesia. <https://doi.org/10.1088/1755-1315/126/1/012217>
- 58- Tavsolí, M. (2008). *City construction and architecture in a hot and dry climate*. Tehran: Payam and New Link Publications. [In Persian].
- 59- Tu, C. C., & Eppli, M. J. (1999). Valuing new urbanism: The case of Kentlands. *Real Estate Economics*, 27(3), 425-451. <https://doi.org/10.1111/1540-6229.00779>
- 60- Ujang, N., & Zakariya, K. (2014). The notion of place, place maning and identity in urban regeneration. *journal social and behavioral sciences*. Asian Conference on Environment-Behaviour Studies Chung-Ang University, Seoul . <https://doi.org/10.1016/j.sbspro.2015.01.073>
- 61- WWW.CNU.ORG

